

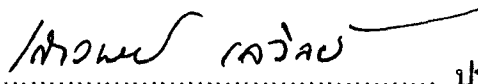
ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ
จังหวัดกาญจนบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
อำรรจา ขอบชิด

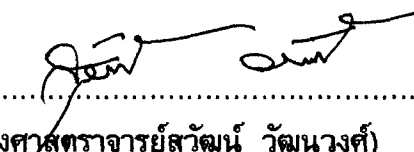
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มีนาคม 2542
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

 ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

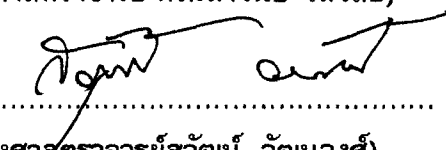
 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

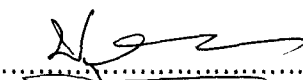
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

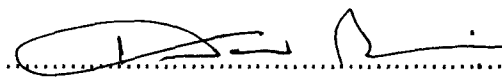
 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๒ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจากจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์ และเอาใจใส่ของท่านเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิศร ทองชั้น ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ปฐม นิคมานนท์ ภาควิชาการศึกษา ผู้ใหญ่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดร. สวัสดิ์ ตีชัน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมปฏิบัติการ การศึกษานอกโรงเรียน นายนรินทร์ จงประเสริฐ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดกาญจนบุรี และนายศักดิ์ชัย นาคเอี่ยม หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดกาญจนบุรี ที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแก้ไขเครื่องมือ สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ และพนักงานสนามกอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณครอบครัวขอขอบคุณทุกคนที่ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ความห่วงใย ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณสรศักดิ์ จันทรสว่าง ผู้เป็นกำลังสำคัญในการช่วยเหลือแก่ผู้วิจัย จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครูทุกท่าน ที่เคยถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัย

จำนรรจา ขอบจิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
สภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี	6
สภาพของสนามกอล์ฟจังหวัดกาญจนบุรี	8
บทบาทของการศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาสตรี	10
แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน	12
ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	41
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ	43
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการการศึกษาสายสามัญ	54
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการการศึกษาสายอาชีพ	69

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ ความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ และความต้องการ ด้านการศึกษาสายอาชีพ	85
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
ความมุ่งหมายของการวิจัย	87
วิธีดำเนินการวิจัย	87
กลุ่มตัวอย่าง	87
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	87
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	88
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88
อภิปรายผล	95
ข้อเสนอแนะ	106
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	107
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	115
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	116
ภาคผนวก ข จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย	118
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	124
ประวัติย่อผู้วิจัย	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายละเอียดเกี่ยวกับสนามกอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี	9
2 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง	41
3 ความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	43
4 การศึกษาต่อถ้ามีโอกาส	44
5 การเข้าเรียนในการศึกษานอกโรงเรียน	45
6 การรู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	46
7 เรื่องที่ต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยเหลือ	47
8 ประโยชน์ของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน	48
9 การใช้บริการการศึกษานอกโรงเรียน	49
10 ประเภทของหนังสือที่อ่านภายในครอบครัว	50
11 การใช้เวลาว่างของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ	51
12 การใช้เวลาในการทำงานบ้าน	52
13 ความต้องการในการศึกษาต่อ	53
14 ระดับที่ต้องการศึกษาต่อ	54
15 จุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาต่อ	55
16 สถานที่ที่ต้องการให้เปิดสอน	56
17 วันที่ต้องการเรียน	57
18 ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอน	58
19 การเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน	59
20 ลักษณะรูปแบบการเรียน	60
21 การจัดหาครูมาสอน	61
22 ลักษณะของวิธีสอนที่ต้องการ	62
23 วิธีการประเมินผลที่เหมาะสม	63
24 สื่อที่มีอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้	64
25 สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน	65
26 ประโยชน์ของการเรียนสายสามัญต่องานที่ทำ	66
27 การมีวุฒิบัตรมอบให้เมื่อเรียนจบแล้ว	67
28 การให้การสนับสนุนในการเรียนของผู้ปกครอง	68

29	ประเภทอาชีพที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านการศึกษาสายอาชีพ	69
30	สาขาวิชาที่ต้องการเรียน	70
31	วิชาชีพระยะสั้นที่ต้องการฝึกอบรม	71
32	ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาชีพ	72
33	หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ	73
34	วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ	74
35	วันที่ต้องการเรียน	75
36	ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดอบรมวิชาชีพ	76
37	การฝึกวิชาชีพกับหน่วยงาน	77
38	สถานที่ที่ต้องการเปิดสอนวิชาชีพ	78
39	การจัดครูมาสอนวิชาชีพ	79
40	ค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพ	80
41	การมีวุฒิบัตรมอบให้เมื่อเรียนจบแล้ว	81
42	นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ	82
43	การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ	83
44	ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบ	84
45	รายละเอียดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ ความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ	85
46	รายละเอียดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ ความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาทรัพยากรบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งปัจจัยที่ช่วยส่งผลต่อการพัฒนาคนได้เป็นอย่างดีคือ การศึกษา โดยใช้ระบบการศึกษาทุก รูปแบบให้มีบทบาทในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของประชาชน ให้มีหลักในการคิด รู้จักใคร่ครวญ เลือกสรรสิ่งที่ดี นำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์และสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาสู่ชีวิตตลอดเวลา นับเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านวัตถุ และความเจริญก้าวหน้าทางด้านจิตใจ รวมทั้ง การนำไปสู่การกินดีอยู่ดีของประชาชนอย่างมั่นคง และสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 ก : บทนำ)

ทรัพยากรบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งในองค์การของสถานประกอบการ ซึ่งเป็นพลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า การศึกษาสามารถดำเนินการควบคู่ไปกับการทำงานได้ ถ้าเปิดโอกาสระบบการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับพัฒนาวิชาชีพให้กลุ่มแรงงานที่อยู่ในสถานประกอบการ ผู้ที่มีประสบการณ์ทางวิชาชีพ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2539 ก : คำนำ)

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายปลายทางที่พึงประสงค์ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน นักศึกษา และผู้ใช้แรงงานทั่วไป (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2539 ก : คำนำ) ในส่วนของผู้ใช้แรงงานพบว่า แรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ของแรงงานทั้งหมด มีการศึกษาต่ำเพียงระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า ซึ่งแรงงานเหล่านี้ไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีขั้นสูงได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 ข : 13) ดังนั้น ในส่วนของแรงงานนับว่ามีความสำคัญเพราะเมื่อได้เตรียมสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ไว้ให้ดีแล้ว ถ้าผู้ใช้แรงงานสนใจมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตัวเองให้ก้าวหน้าขึ้นอย่างจริงจังด้วย จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้

จังหวัดกาญจนบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง เนื่องจากอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังเป็นจังหวัดที่อยู่ชายแดนทางทิศตะวันตกของประเทศไทย

มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 129 กิโลเมตร ในทางภูมิศาสตร์เป็นป่าเขา ลำเนาไพร จึงทำให้จังหวัดกาญจนบุรีมีความงดงามของธรรมชาติ เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้มาจังหวัดกาญจนบุรีอยู่เป็นนิจ จากสถิติในปีพุทธศักราช 2538 ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม มีนักท่องเที่ยวรวมทั้งสิ้น 3,779,108 คน เป็นนักท่องเที่ยว (Tourist) จำนวน 1,365,211 คน นักทัศนาจร (Excursionist) จำนวน 2,413,897 คน เป็นชาวไทย จำนวน 2,059,228 คน คิดเป็นร้อยละ 85.31 และเป็นชาวต่างประเทศ 354,669 คน คิดเป็นร้อยละ 14.69 ซึ่งเป็นสัดส่วนค่อนข้างน้อยแต่เมื่อพิจารณาถึงการเติบโตแล้วพบว่า ตลาดการท่องเที่ยวในส่วนของชาวต่างประเทศมีการเติบโตในอัตราสูง และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติของปี 2537 ซึ่งมีผู้มาท่องเที่ยวเป็นชาวต่างประเทศ จำนวน 169,453 คน การเพิ่มของนักท่องเที่ยวดังกล่าวคาดว่า เกิดจากความสนใจของนักท่องเที่ยวตลาดยุโรป ซึ่งเป็นตลาดที่สำคัญ ได้เริ่มหันมาแสวงหาแหล่งที่มีความหลากหลาย มีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์และเป็นธรรมชาติอยู่มาก (สำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี, 2540 : 10 - 11) จึงทำให้นักลงทุนมองเห็นคุณค่าในความงดงามของธรรมชาติ และได้มาลงทุนดำเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจรีสอร์ท และธุรกิจสนามกอล์ฟ โดยเฉพาะสนามกอล์ฟ จัดเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่สำคัญอย่างหนึ่งในจังหวัดกาญจนบุรี โดยนักลงทุนได้สร้างสนามกอล์ฟเพื่อไว้รับรองนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากมายหลายสนาม ส่งผลให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงกับสนามกอล์ฟ ได้มีโอกาสขายแรงงาน โดยเข้าทำงานในแผนกต่างๆ ของสนามกอล์ฟ การทำงานในหน้าที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ถือเป็นงานที่ทำรายได้ให้กับประชาชนได้เป็นอย่างดี ดังที่ สุกัลญา เล็กเส็ง และ อัญชลี ทัพพะกาญจนากุล (2533 : 81) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟว่า "พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟหรือที่รู้จักกันดีว่า แคดดี้ (Caddy) เป็นอาชีพบริการอีกอาชีพหนึ่งที่มีรายได้ดี ลักษณะงานน่าสนใจ เพราะมีโอกาสได้รู้จักคุ้นเคยกับผู้เล่นกอล์ฟ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอยู่ในแวดวงราชการและธุรกิจหลายๆประเภท อาชีพให้บริการของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟนั้น สามารถทำได้ทั้งหญิงและชาย มีความรู้เกี่ยวกับกีฬาเป็นอย่างดี" และเนื่องจากสนามกอล์ฟเป็นสิ่งใหม่สำหรับประชาชนในจังหวัดกาญจนบุรี ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่จึงเป็นสิ่งที่สมควรได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง

สตรีเป็นกลุ่มเป้าหมายที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนดไว้ใน 16 กลุ่มเป้าหมาย สตรีมีจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด แต่การที่มีจำนวนทัดเทียมกับผู้ชายนั้นมิได้หมายความว่าสตรีจะมีคุณภาพชีวิต สิทธิ และโอกาสต่างๆ ทัดเทียมกับผู้ชายด้วย ในความเป็นจริงแล้ว สตรีทั้งในเมืองและชนบทยังมีสภาพปัญหาที่แตกต่างจากชายทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษา อาชีพ และการเมืองการปกครอง สภาพปัญหาด้านการศึกษาของสตรี มีผลมาจากสภาพปัญหาด้านสังคม วัฒนธรรมเป็นสำคัญ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้

สตรีบางกลุ่มมีโอกาสดีกว่าสตรีบางกลุ่ม เช่น สตรีในเมือง มีโอกาสมากกว่าสตรีในชนบท และสตรีที่มีฐานะดี จะมีโอกาสมากกว่าสตรีที่มีฐานะยากจน แต่เมื่อมองในภาพรวมแล้ว สตรีไทยโดยทั่วไปยังได้รับการศึกษาน้อยกว่าชาย และมีสภาพปัญหาทางการศึกษาดังนี้

(กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2537 ข : 1 - 3)

1. พ่อแม่สนับสนุนให้ลูกสาวเรียนหนังสือน้อยกว่าลูกชาย เนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นที่สตรีต้องมีการศึกษามาก เพราะต่อไปสตรีจะต้องแต่งงานมีครอบครัวกลายเป็นสมาชิกในตระกูลอื่น และหากสตรีมีการศึกษาสูงอาจหาคู่ครองได้ยาก หรือมีปัญหาในชีวิตครอบครัว ในขณะที่ลูกชายจะเป็นผู้สืบทอดตระกูล และเป็นผู้นำครอบครัวต่อไป

2. สตรีรู้หนังสือและได้รับการศึกษาน้อยกว่าชาย โดยเฉพาะในกลุ่มชนต่างภาษาต่างวัฒนธรรม

3. สตรีได้รับการศึกษาฝึกทักษะอาชีพน้อยกว่าชาย ซึ่งส่งผลต่อโอกาสในการเลือกอาชีพ รายได้ และความก้าวหน้าในอาชีพสตรี

4. ทักษะอาชีพที่สตรีได้รับการศึกษาอบรม และฝึกฝนมักเป็น "ทักษะผู้หญิง" เช่น เย็บปัก ทักทอ อาหาร เสริมสวย หัตถกรรมต่างๆ วิชาชีพรู พยาบาล และเลขานุการ ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ค่าตอบแทนทางเศรษฐกิจต่ำ และได้รับความสำคัญทางสังคมน้อย ในขณะที่สตรีไม่ใคร่มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะอาชีพที่สังคมมองว่าเป็น "ทักษะผู้ชาย" เช่น การช่างและเทคโนโลยีต่างๆ สถาปัตยกรรม วิศวกรรม แพทย์ ซึ่งเป็นทักษะที่ทันสมัย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน/วิชาชีพ และให้ค่าตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง

5. สตรีได้รับความรู้และการฝึกอบรมด้านทักษะผู้นำน้อยกว่าชาย จึงมักทำให้ถูกมองว่าขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้นำขององค์กร และ/หรือชุมชน

6. สตรีได้รับความรู้ และข่าวสารข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตน้อยกว่าชาย เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านเวลา การใช้ภาษา/สื่อสาร และการเดินทาง นอกจากนั้นความรู้และข่าวสาร ข้อมูลที่ได้รับ มักจะไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของสตรี

ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมทางการศึกษานอกโรงเรียน ให้กับสตรีซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ตามที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีที่เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟในจังหวัดกาญจนบุรี จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของกลุ่มสตรีก่อนที่จะดำเนินการจัดบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อจะได้วางแผนให้สนองกับความต้องการของกลุ่มสตรีที่เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ในจังหวัดกาญจนบุรี อย่างแท้จริง

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ประกอบการวางแผน และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ให้สอดคล้อง

กับความต้องการของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ และเพื่อพัฒนาบุคลากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถ ตามความสนใจต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษา ให้กับศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัด ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ จัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี จาก 5 อำเภอ จำนวน 8 สนามกอล์ฟ จำนวนพนักงาน 1,000 คน ได้แก่สนามกอล์ฟ นิธิโกะ รีสอร์ท แอนด์ คันทรี คลับ, แกรนด์ การ์เด็น แอนด์ กอล์ฟ คลับ, เอเวอร์กรีน ฮิลล์ กอล์ฟ คลับ, มิซันฮิลล์ กอล์ฟ คลับ, บลูเซฟ ไพร์เวิลด์, บารริงตัน ไทโรค, มิลฟอร์ด ริเวอร์ แคว กอล์ฟ และกรีนเวิลด์ ฮอทสปริง แอนด์ กอล์ฟ คลับ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะสนามกอล์ฟที่มี

แนวโน้มว่า จะสามารถจัดบริการการศึกษานอกโรงเรียนได้ คือ สนามกอล์ฟแกรนด์ การ์เด็น แอนด์ กอล์ฟ คลับ และ เอเวอร์ กรีน ฮิลล์ กอล์ฟ คลับ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 425 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาความต้องการทางการศึกษา นอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีขอบเขตดังนี้

- 3.1 ศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ศึกษาความสนใจในการศึกษาต่อ
- 3.3 ศึกษาความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ
- 3.4 ศึกษาความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง ความประสงค์ของ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ที่จะให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ ใน 2 ด้าน คือ

1.1 ด้านการศึกษาสายสามัญ หมายถึง ความต้องการที่จะได้รับการศึกษา ด้วยวิธีการเรียนในรูปแบบต่างๆ ตั้งแต่การศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง และเป็นการเตรียมที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

1.2 ด้านการศึกษาสายอาชีพ หมายถึง ความต้องการมีงานทำเป็นหลักฐาน ในการเลี้ยงตนเองและครอบครัว ในรูปแบบต่างๆ ตามลักษณะของการแบ่งอาชีพ รวมถึง ความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมในด้านอาชีพเพื่อให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ เป็นที่ยอมรับของสังคม และสามารถแสวงหารายได้เสริมให้กับตนเอง

2. พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ หมายถึง พนักงานหญิงที่ทำหน้าที่แบกถุงไม้กอล์ฟ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และอำนวยความสะดวก ให้กับผู้เล่นตั้งแต่ผู้เล่นเดินทางมาถึงสนาม จนกระทั่งสิ้นสุดการเล่น

3. รายได้ต่อเดือน หมายถึง เงินที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่แบกถุงไม้กอล์ฟเพื่อออกรอบในแต่ละเดือน รวมทั้งค่าทิปด้วย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี
2. สภาพของสนามกอล์ฟจังหวัดกาญจนบุรี
3. บทบาทของการศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาสตรี
4. แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน
5. ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี

จากข้อมูลของสำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี (2540 : 1 - 10) สามารถสรุปสภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี ได้ ดังนี้

จังหวัดกาญจนบุรี เป็นจังหวัดที่มีดินแดนติดต่อกับประเทศเมียนมาร์ ตั้งอยู่ในภาคกลางทางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย ระยะทางอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 129 กิโลเมตร ตามเส้นทางนครปฐม - บ้านโป่ง - กาญจนบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด 19,483,148 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12 ล้านไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดตาก และจังหวัดอุทัยธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับประเทศเมียนมาร์
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดราชบุรี

ประชากร

จากข้อมูลของที่ทำการปกครองจังหวัดกาญจนบุรี ณ วันที่ 15 มกราคม 2540 พบว่า มีประชากรรวม 775,132 คน เป็นชาย 389,627 คน หญิง 385,505 คน

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 95 ตำบล 8,660 หมู่บ้าน มีหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 92 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง และสุขาภิบาล 25 แห่ง

การจัดการศึกษา

จังหวัดกาญจนบุรี มีลักษณะเฉพาะของตัวจังหวัดที่มีพื้นที่กว้างใหญ่เป็นป่าเขา ทำให้การบริการต่างๆ ของรัฐยากแก่การให้บริการอย่างทั่วถึง ในด้านการศึกษาหน่วยงานของการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก และมีหลายหน่วยงานที่เข้ามาดำเนินการในด้านการศึกษา ดังนี้

1. โรงเรียนรัฐบาล สังกัด สปช	454 แห่ง
2. โรงเรียนสังกัดกรมอาชีวศึกษา	5 แห่ง
3. โรงเรียนสังกัดเทศบาล	5 แห่ง
4. สถาบันราชภัฏ	1 แห่ง
5. โรงเรียนเอกชน (ระดับอนุบาล - ปวส.)	29 แห่ง
6. ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ/กิ่งอำเภอ	12 แห่ง
7. ห้องสมุดประชาชน	13 แห่ง
8. ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	314 แห่ง

การท่องเที่ยว

กาญจนบุรีเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง เนื่องจากอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งที่ 2 คือ สะพานข้ามแม่น้ำแคว สุสานทหารสัมพันธมิตร และทางรถไฟสายมรณะทำให้กาญจนบุรีมีชื่อเสียงปรากฏไปทั่วโลกกระตือรือร้นของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจนบุรี นับว่าสูงสุดในบรรดาจังหวัดอื่นๆ ทางภาคตะวันตกของประเทศไทย นอกจากนี้ความได้เปรียบในด้านระยะทางซึ่งไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร ตลอดจนความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

และสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดกาญจนบุรีมีความน่าสนใจ และมีโอกาสในการพัฒนาสู่ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

โครงสร้างการจ้างงานของจังหวัดกาญจนบุรี

โครงสร้างการจ้างงานของจังหวัดกาญจนบุรี สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานแรงงานจังหวัดกาญจนบุรี, 2540 : บทนำ)

เนื่องจากอาชีพหลักของประชากรในจังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตรกรรมเมื่อพิจารณาการจ้างงานในภาคการผลิตที่สำคัญของจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ภาคที่มีการจ้างงานสูงสุดคือ ภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 71) รองลงไปได้แก่อุตสาหกรรม (ร้อยละ 13) การค้าส่งและค้าปลีก (ร้อยละ 7) และการบริการ (ร้อยละ 5)

สภาพของสนามกอล์ฟจังหวัดกาญจนบุรี

1. หลักเกณฑ์ทั่วไป

การเลือกทำเลที่จะพัฒนาธุรกิจสนามกอล์ฟ จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ (กองบรรณาธิการ, 2533 : 124 - 125) ดังนี้

1.1 มีที่ดินแปลงใหญ่เป็นผืนเดียวกัน ขนาดมาตรฐานเฉลี่ย 500 - 1,000 ไร่ขึ้นไป

1.2 อยู่ใกล้แหล่งที่มีการคมนาคมสะดวก

1.3 ควรมีแหล่งน้ำอยู่ในบริเวณใกล้เคียงอย่างเพียงพอ

นอกจากองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ในการเลือกที่ตั้งแล้วสนามกอล์ฟหลายโครงการ ยังต้องสร้างจุดเด่นให้แก่โครงการด้านการขายบรรยากาศ อันเป็นธรรมชาติท่ามกลางหุบเขาแมกไม้และสายธาร เพื่อตอบสนองนักเล่นกอล์ฟที่ต้องการธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของป่า และภูเขา

2. รูปแบบการให้บริการ

การให้บริการแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (ประสม สถาปิตานนท์, 2533 : 130 - 139) คือ

2.1 สนามกอล์ฟเอกชนที่สงวนไว้ให้สมาชิก และแขกของสมาชิกใช้บริการเท่านั้น

2.2 สนามกอล์ฟสาธารณะที่ใครๆ ก็ใช้บริการได้ถ้ายอมเสียค่าบริการบำรุงสนาม

2.3 สนามกอล์ฟที่สร้างร่วมกับโรงแรม หรือรีสอร์ท เพื่อให้บริการสำหรับแขกของโรงแรม หรือรีสอร์ทโดยเฉพาะ หากเป็นบุคคลภายนอกอาจต้องเสียค่าบริการสนาม (Green fee) ตามระเบียบของการใช้สนามที่กำหนดไว้

นอกจากปัจจัยค่าใช้จ่ายแล้ว สนามกอล์ฟในจังหวัดกาญจนบุรียังมีข้อได้เปรียบในเรื่องของรูปแบบการให้บริการที่ดีกว่า ซึ่งมักจะเป็นแบบส่วนตัว ตลอดจนมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากมาย เช่น คลับเฮ้าส์ โปรช็อป คอฟฟี่ช็อป ลอบบี้ไลอจน์ คาราโอเกะ ห้องสัมมนา ห้องออกกำลังกาย ห้องเซาว์น่า สนามเทนนิส แคคตัส บริการเช่าอุปกรณ์ เป็นต้น อัตราค่าบริการสนาม ค่าบัตรแคคตัสจะแตกต่างกันไป ในวันสุดสัปดาห์ ค่าบริการสนามจะมีราคาสูงกว่าวันธรรมดา สนามกอล์ฟจะมีหลายขนาด เช่น 27 หลุม และ 18 หลุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณการลงทุนในโครงการนั้นๆ สนามกอล์ฟในจังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวน 8 สนาม จาก 5 อำเภอ (สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดกาญจนบุรี. 2538 : 109 - 125) ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 รายละเอียดเกี่ยวกับสนามกอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี

อำเภอ	ชื่อสนามกอล์ฟ	พื้นที่ (ไร่)	ระยะทาง (กม.)	จำนวนหลุม	จำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ
เมือง	1.นิจิโกะ รีสอร์ท แอนด์ กอล์ฟ คลับ	1,600	25	18/27	180
	2.แกรนด์การ์เดนแอนด์ กอล์ฟ คลับ	700	24	18	125
ท่าม่วง	3. เอเวอร์กรีน ฮิลล์ กอล์ฟ คลับ	2,600	26	18	300
	4. มิซันฮิลล์ กอล์ฟ คลับ	1,200	30	18	175
บ่อพลอย	5. บลูเซฟ ไพร์เวิลด์	600	51	9	19
ไทรโยค	6. บาร์ริงตัน ไทรโยค	1,400	35	18	106
	7. มิลฟอร์ด ริเวอร์แคว กอล์ฟ	750	60	18	70
ทองผาภูมิ	8.กรีนเวลด์ฮอทสปริงแอนด์กอล์ฟคลับ	800	127	18	25

โครงสร้างในการบริหารงานของสนามกอล์ฟ

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สนามกอล์ฟส่วนใหญ่ได้จัดโครงสร้างของการดำเนินงานเป็นฝ่ายต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะดวกในการบริหารงาน และควบคุมงาน ทั้งนี้ทำให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน และสามารถควบคุมงานได้โดยได้แบ่งเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารบุคคล
2. ฝ่ายการเงิน - บัญชี
3. ฝ่ายต้อนรับ - การตลาด
4. ฝ่ายอาหาร - เครื่องดื่ม
5. ฝ่ายอาคารสถานที่ และที่พัก
6. ฝ่ายจัดการสนามกอล์ฟ
7. ฝ่ายซ่อมและบำรุงสนาม

บทบาทของการศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาสตรี

เนื่องจากพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบไปด้วยสตรีที่อยู่ในวัยแรงงาน และกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้มีนโยบายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษานอกโรงเรียน ที่เรียนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนทั้งสายสามัญ และการศึกษาสายอาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการชดเชยโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนาสตรี ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 5 ได้กล่าวถึงบทบาทของการศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาสตรี ดังนี้ (เจริญผล สุวรรณโชติ. 2528. 14 – 18)

1. ให้สตรีมีความรู้ทั่วไปสำหรับชีวิตประจำวัน โดยทางสื่อมวลชน การรวมกลุ่ม และการศึกษานอกโรงเรียน
2. สนับสนุน และส่งเสริมให้สตรีมีการรวมกลุ่ม เพื่อความรู้และกิจกรรม และกระตุ้นให้สตรีได้รับการศึกษานอกโรงเรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จ และการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์
3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการฝึกอบรม โดยให้การฝึกอบรมอาชีพที่น่าสนใจ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการฝึกอบรมด้านการวางแผนครอบครัว
4. ให้หน่วยประชาสัมพันธ์ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค เพื่อการประชาสัมพันธ์ด้านการพัฒนาสตรีให้มากขึ้น

5. องค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานอกโรงเรียน ต้องร่วมมือกันให้การศึกษาอบรมแก่สตรีในด้านความรู้ทั่วไป กฎหมายแรงงาน การเพิ่มทักษะ และบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน

ปัจจุบันกรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาสตรีในหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น การศึกษาสายสามัญ การศึกษาสายอาชีพ แต่การศึกษาดังกล่าวมิได้มุ่งที่สตรีเท่านั้น ซึ่งส่วนมากกิจกรรมดังกล่าวมักเปิดสอนในชุมชนขนาดใหญ่ เช่น ในเมือง หรือตัวอำเภอ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้นำไปเพื่อการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น เพราะเป็นกิจกรรมที่มีกลุ่มเป้าหมายคือ สตรีโดยตรงสามารถเคลื่อนย้ายไปเปิดสอนในที่ต่างๆ ได้ รวมทั้งกิจกรรมดังกล่าวมีหลักที่สำคัญในการจัดตั้งนี้คือ

1. งานอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน หรือหัตถกรรม จะต้องเป็นอาชีพหลัก เพื่อการเสริมรายได้ให้เพิ่มพูนจากอาชีพทางเกษตร

2. อาชีพการเกษตร สตรีสามารถที่จะดำเนินการได้เท่าเทียมกับบุรุษในชนบทจะต้องถือว่าเป็นอาชีพที่สำคัญที่สุด หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนจะต้องร่วมมือกันเพื่อพัฒนาเกษตรสมบูรณ์แบบ

3. อาชีพในชนบทจะต้องมีส่วนในการแบ่งเบาภาระของสตรี เพื่อหลีกเลี่ยง การทำงานหนักเกินกำลังของสตรี จึงต้องส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องผ่อนแรง หรือวิทยาการ จัดแปลงที่เหมาะสมกับสตรี

4. อาชีพที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในชนบทที่ควรที่จะพัฒนาสตรีให้มีความรู้ ความชำนาญยิ่งขึ้นคือ อาชีพพาณิชยกรรม การจัดรูปสหกรณ์ ซึ่งทั้งสองอาชีพนี้สตรีสามารถดำเนินงานได้อย่างดี โดยมีวัตถุประสงค์ของการฝึกอาชีพ

4.1 เพื่อฝึกอบรมให้ประชาชนมีความรู้ และความสามารถในการประกอบอาชีพได้ตามควรแก่สภาพ เพื่อหารายได้มาช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจของตนเองในครอบครัว

4.2 เพื่อสนับสนุนพระราชบัญญัติสงวนอาชีพคนไทย ต้องการให้อาชีพส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือคนไทย อันเป็นนโยบายของรัฐบาล

4.3 เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลในหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการที่จะฝึกอบรมคนไทยให้มีความรู้ในวิชาชีพต่างๆ เพื่อเตรียมไว้สำหรับบางโอกาสที่ทางราชการจำเป็นต้องใช้

4.4 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการลดค่าครองชีพของรัฐบาล

4.5 เพื่อชักจูงให้ประชาชนที่อ่านหนังสือยังไม่ออก ให้สนใจในการศึกษาวิชาหนังสือยิ่งขึ้น ในการฝึกหัดวิชาช่าง ผู้ไม่รู้หนังสือจะมีความก้าวหน้าในวิชาช่างได้ยาก จึงจำเป็นต้องส่งเสริมในด้านการเรียนรู้ด้วย

ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติซึ่งเรียกงานนี้ว่า การศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ (Adult Vocation Education) อันเป็นการส่งเสริม ประชากรโลกให้ สนใจในการอาชีพมากยิ่งขึ้น (อุดม เขยทิวส์. 2527 : 93)

แนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

การศึกษานอกโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษา เพื่อให้โอกาสแก่บุคคลที่พลาดโอกาสในการศึกษาด้วยสาเหตุต่างๆและให้การศึกษาเพิ่มเติมหรือเสริมสร้างความรู้ และประสบการณ์แก่ประชาชน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น จึงมีผู้ให้ความหมายของการศึกษานอกโรงเรียนต่างๆ กัน ดังนี้

ทองปลิว ชมชื่น (2529 : 14) ได้ให้ความหมายของการศึกษานอกโรงเรียน ว่า การศึกษานอกโรงเรียน คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อขยายบริการการศึกษาให้แก่ประชาชนของประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษามากขึ้น

สุนทร สุนันท์ชัย (2529 : 84) กล่าวว่า การศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง การศึกษาที่จัดนอกระบบโรงเรียน ไม่เน้นหนักในระบบแบบแผน มีลักษณะยืดหยุ่นมากกว่ามุ่งสนองวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะเจาะจงมากกว่าการศึกษาในโรงเรียน เช่น การฝึกอาชีพระยะสั้น การฝึกอบรมวิชาต่างๆ ระยะสั้น การเผยแพร่ด้วยสื่อต่างๆ รวมทั้งมวลชน ฯลฯ ลักษณะของการศึกษานอกโรงเรียนที่สำคัญคือ ไม่เป็นการบังคับ

สำหรับกรมการศึกษานอกโรงเรียน (ม.ป.ป. ก : 11) ได้อธิบายความหมายของการศึกษานอกโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนอกระบบโรงเรียนโดยมีกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการ และวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนกิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นนี้อาจเป็นเอกเทศหรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่นๆ สำหรับหน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียนนั้น อาจเป็นหน่วยงานทางการศึกษาโดยตรงหรือเป็นหน่วยงานที่อาศัยเป็นเครื่องมือไปสู่วัตถุประสงค์ในการพัฒนาอื่นๆ การศึกษานอกโรงเรียนมีลักษณะผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบโรงเรียน และกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ในวิถีชีวิตของประชาชน หรือการศึกษาตามอัธยาศัย กล่าวคือ อาจมีการจัดการกิจกรรมในรูปกลุ่มผู้เรียนหรือชั้นเรียน แต่เป็นการจัดที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นกว่าการศึกษาในระบบโรงเรียน ขณะเดียวกัน ก็ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในสังคม ในรูปของแหล่งวิชาหรือเครือข่ายแหล่งวิชา เพื่อสนับสนุนให้เกิด การเรียนรู้ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จากความหมายต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า การศึกษานอกโรงเรียน เป็นการศึกษาที่มีระบบ แต่เป็นระบบที่อยู่นอกโรงเรียนภาคปกติ เป็นการศึกษาที่มีแบบแผน มีกฎเกณฑ์

มีหลักสูตร และมีวัตถุประสงค์แน่นอน มีผู้จัดและสามารถบอกได้ว่าเรียนแล้วได้อะไร จะรู้อะไร จะจบเมื่อไร จะมีความรู้และทักษะเพิ่มขึ้นอย่างไร เป็นต้น (สุนทร โคตรบรรเทา. 2524 : 15)

ความจำเป็นของงานการศึกษาออกโรงเรียน

งานการศึกษาออกโรงเรียน เป็นที่ยอมรับกันว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การพัฒนาศักยภาพของประชากร ให้มีความสามารถในการพัฒนาตนเองและชุมชน ในสังคมดั้งเดิมมนุษย์เรียนรู้ตามสมรรถภาพที่จำเป็นเหล่านี้ จากครอบครัวและชุมชน ต่อมาเมื่อสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จึงได้มีการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน เพื่อเสริมการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติให้สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การศึกษาในระบบโรงเรียนได้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง และส่งผลที่เด่นชัดต่อการพัฒนาคุณภาพประชากร แต่ถึงกระนั้นก็ยังพบว่า มีข้อจำกัดที่สำคัญบางประการ คือ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2536 : 2 - 3)

ความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา การศึกษาในระบบโรงเรียนที่ดำเนินการอยู่ ยังไม่สามารถกระจายโอกาสให้แก่ประชาชนทุกคนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ข้อมูลจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ แสดงให้เห็นว่าประชากรโลกกว่า 800 ล้านคน ยังดำรงสภาพเป็นผู้ไม่รู้หนังสือ ไม่สามารถอ่านเขียนในภาษาแม่ของตนได้ เด็กและเยาวชนในวัยเรียนกว่า 100 ล้านคนทั่วโลกยังอยู่นอกระบบโรงเรียน ในประเทศไทยยังมีประชาชนที่ไม่สามารถอ่านในระดับที่ใช้การได้ในชีวิตประจำวันกว่า 3 ล้านคน และแรงงานของประเทศกว่าร้อยละ 58 ได้รับการศึกษาเพียง 4 ปีหรือน้อยกว่า

ความด้อยคุณภาพทางการศึกษา ควบคู่ไปกับความพยายามที่จะประกันโอกาสทางการศึกษาได้มีการคำนึงถึง คุณภาพของการศึกษา ทั้งในแง่การพัฒนาความรู้ ความสามารถ และสติปัญญา การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม การสร้างความสนใจใฝ่รู้ และลักษณะนิสัยที่ดี ความสอดคล้องระหว่างการศึกษา และชีวิตของผู้เรียน ตลอดจนการเตรียมประชาชนสำหรับอนาคตซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นถึงอัตราการล้มหนังสือในหมู่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับต่างๆ สัดส่วนของนักเรียนที่ไม่สามารถสอบผ่านข้อสอบมาตรฐานในหลายวิชา การขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์ นักเทคโนโลยีและแรงงานที่มีฝีมือความเสียเปรียบในการทำงาน และการดำรงชีวิตของกลุ่มประชากรที่ด้อยโอกาส ตลอดจนปัญหาที่รุมเร้าทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองล้วนบ่งบอกให้เห็นถึงช่องว่างในระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพของประชากร

ความไม่ต่อเนื่องในโอกาสทางการศึกษา ในช่วงเวลากว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา ได้เกิดการตระหนักในความจำเป็น ที่ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับบทบาทหน้าที่ในสังคม และความต้องการทางการศึกษา

ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงชีวิต อีกทั้งเพื่อก้าวให้ทันการพัฒนาทางวิทยาการ และความผันแปรของสภาพสังคม สถิติการขยายตัวของสื่อมวลชน ทั้งวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ สัดส่วนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งสูงถึง 1 ใน 5 ของประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วบางประเทศ อายุเฉลี่ยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศสูงขึ้นตามลำดับ ตลอดจนการขยายตัวของสถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน ล้วนพิสูจน์ให้เห็นถึงความต้องการของประชาชนที่จะแสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศหนึ่งที่ยอมรับในความจำเป็นของการศึกษานอกโรงเรียน จึงได้กำหนดเป็นนโยบายไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ให้การศึกษานอกโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษา ที่จะประสานสัมพันธ์กับการศึกษาในโรงเรียนให้เกิดการศึกษาตลอดชีวิต ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้กำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสมดุลดังนี้ คือ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 ข : 31 - 32)

นโยบายที่ 1 ขยายบริการการศึกษานอกโรงเรียนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง โดยการจัดการศึกษาสายสามัญ สายอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้กับประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนและประชาชนทั่วไป เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเสมอภาคเท่าเทียมกัน

นโยบายที่ 2 เร่งพัฒนาคุณภาพงานการศึกษานอกโรงเรียน ให้มีมาตรฐานรวมทั้งเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ และเป็นที่ยอมรับของสังคม

นโยบายที่ 3 เร่งปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการเรียนการสอน การศึกษานอกโรงเรียน โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล เพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมีกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย สภาพพื้นที่ รวมทั้งการพัฒนาในอนาคต

นโยบายที่ 4 เร่งพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งปรับระบบบริหารและการจัดการของหน่วยงาน ในสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนทุกแห่ง ให้มีความทันสมัย และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานที่มีคุณภาพ โดยการกระจายอำนาจ รวมทั้งนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถจัดการศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพ โดยได้กำหนดมาตรการการดำเนินงานในแต่ละนโยบาย

หลักในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน

การจัดการศึกษานอกโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อปัจจุบันมิใช่เพื่ออนาคต ดังนั้นรูปแบบ เนื้อหา ตลอดจนวิธีการจัดการศึกษาจึงต้องสอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพ

แวดล้อมของผู้เรียนจึงจะเกิดประโยชน์ และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังที่ ทองจุล ชันขาว (2535 : 46 - 47) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ควรมีหลักการจัด ดังนี้

1. การจัดการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า การศึกษานอกโรงเรียน ต้องจัดให้แก่คน ตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิในครรภ์มารดาทีเดียว โดยการให้การศึกษาแก่พ่อแม่ในการปฏิบัติตน ดูแลสุขภาพของตนเอง ซึ่งจะส่งผลไปยังบุตรที่อยู่ในครรภ์ เมื่อลูกมีโอกาสนี้ติดตามดูโลกแล้ว ก็ต้องให้การศึกษาต่อไปอีก จะปล่อยให้ศึกษาเองตามธรรมชาติไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เร็วขึ้น ไม่ต้องไปลองผิดลองถูกอีกต่อไป คนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา การจัดการศึกษาก็ต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงอายุคน ตั้งแต่วัยเด็กวัยผู้ใหญ่ วัยชรา ซึ่งต้องการปรับตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ชีวิตความเป็นอยู่ การศึกษานอกโรงเรียนจึงต้องจัดให้สอดคล้อง และช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

2. จัดการศึกษาให้สนองกับความต้องการของบุคคล ชุมชน และสังคม เนื้อหาหลักสูตรของการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนมักจะถูกกำหนดเอาไว้ล่วงหน้า โดยสังคมจะกำหนดว่านักเรียนน่าจะต้องรู้เรื่องนั้น จะต้องรู้เรื่องนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการของสังคมเป็นส่วนใหญ่ แต่ในการจัดการศึกษานอกระบบ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกที่เป็นตัวของตัวเองมีอิสระที่จะเรียนไม่เหมือนใคร เพื่อให้ตรงกับความต้องการ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนได้จริง การศึกษาความต้องการที่แท้จริงของบุคคล ชุมชน และสังคม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เป็นพื้นฐานในการจัดโครงการต่าง ๆ ของการศึกษานอกโรงเรียน

3. จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้เรียนไม่ใช่ภาชนะเปล่าที่ครูมีหน้าที่หยิบย่นสิ่งต่างๆ ให้ หากผู้เรียนเป็นผู้มีประสบการณ์ จึงมีความจำเป็นต้องให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เขาได้อยู่ที่แตกต่างๆ กัน นำมาแลกเปลี่ยนก็จะช่วยให้แตกฉานมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการมีส่วนร่วมยังทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของอยากที่จะพัฒนาต่อสาเหตุหนึ่งที่โครงการหลายโครงการต้องเลิกล้มไปทันทีเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐถอนตัวออกจากหมู่บ้าน ก็เพราะชาวบ้านไม่มีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย และจิตใจ ไม่เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และมองไม่เห็นประโยชน์ที่จะดำรงกิจกรรมนั้นๆ

4. จัดการศึกษาให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ การนำเทคโนโลยีราคาแพงต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสูง เข้าไปในหมู่บ้านชนบท ไม่ช่วยให้กลุ่มเป้าหมายสามารถยืนอยู่บนขาตนเองได้ ในทางตรงกันข้าม การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การสอนทักษะพื้นฐานในการหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถยืนอยู่บนขาของตนเอง การศึกษามีใช้การหยิบย่นให้ แต่จะต้องเป็นการแสวงหาด้วยตนเอง โดย

มีการจัดระบบโครงสร้าง รูปแบบ องค์กร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ด้วยตนเอง ไปสู่จุดหมายที่ตั้งเอาไว้

5. จัดการศึกษาโดยการประสานงาน และระดมกำลังที่มีอยู่ในท้องถิ่น ปัญหาเร่งด่วนของกลุ่มเป้าหมายมิใช่ต้องการศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่ในชนบทจะเกี่ยวข้องกับเรื่องปาก เรื่องท้องการศึกษาเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จำเป็นต้องจัดให้มีเนื้อหาที่เป็น ประโยชน์ สัมพันธ์กับชีวิตจริง จึงจำเป็นจะต้องร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เช่น เกษตร สาธารณสุข มหาตมไทย เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมที่จัดมีความหมายและมีคุณค่าตอบสนอง ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ตามแนวนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้ กำหนดหลักการจัดการศึกษาออกโรงเรียนไว้ ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2537 ก : 4)

1. ความกว้างขวาง การจัดการศึกษานอกโรงเรียนจะต้องกว้างขวางทั่วถึง และเป็นธรรมเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ วัย ความพร้อม ของร่างกาย และสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ทั้งที่ภูมิลำเนาในเมืองและชนบท ที่ห่างไกล ให้ได้รับบริการการศึกษานอกโรงเรียนอย่างทั่วถึง

2. คุณภาพการจัดการศึกษานอกโรงเรียนจะต้องมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับและส่งผล ต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของกลุ่มเป้าหมายตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของชุมชน อย่างแท้จริง

3. ความหลากหลาย ยืดหยุ่น และสอดคล้อง งานการศึกษานอกโรงเรียนจะต้องมี ลักษณะยืดหยุ่น และหลากหลายในรูปแบบ เนื้อหาและวิธีการ เพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการและเหมาะสมกับความถนัด ความสนใจ รวมทั้งสภาพที่แตกต่างกันของกลุ่มเป้าหมาย

4. บูรณาการการศึกษานอกโรงเรียนจะต้องบูรณาการทั้งเนื้อหาให้ครอบคลุม ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และวิธีการเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงประสานสัมพันธ์ ระหว่างการศึกษาประเภทต่างๆ รวมทั้งระหว่างการศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการศึกษานอกโรงเรียนได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติในทุกกิจกรรม และทุกกลุ่มเป้าหมายที่รับผิดชอบก็คือ "มุ่งส่งเสริมให้ประชาชน คิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาเป็น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และ ประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ" โดยจะพยายามลดช่องว่างระหว่างคนในเมืองกับคนใน ชนบท ในเรื่องความแตกต่างของโอกาสทางการศึกษาให้ลดน้อยลง (ปฐม นิคมานนท์. 2528 : 216)

จากหลักการการจัดการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนด นโยบายการจัดการศึกษานอกโรงเรียนไว้ ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 : 21 - 22 ; อ้างอิงในกองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน เอกสารทางวิชาการลำดับที่ 46/25 : 2 - 3)

1. เร่งรัด และสนับสนุนการศึกษานอกโรงเรียนในรูปแบบต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลมีโอกาสได้รับการศึกษาตลอดชีวิตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสรับการศึกษาในระบบโรงเรียน

2. ให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้การศึกษานอกโรงเรียนเป็นการศึกษาที่เข้าถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศและให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

3. จัดรูปแบบ และเนื้อหาวิชาทั้งด้านสามัญ และอาชีพ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

4. ส่งเสริมให้หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกโรงเรียน มีการวิจัยติดตามและสร้างเสริมมาตรฐานเหมาะสมกับชุมชนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม

5. ส่งเสริมให้สื่อมวลชนต่างๆ ที่มีอยู่แล้วมีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะใช้สถานีวิทยุที่มีอยู่ทั่วประเทศ จัดรายการเผยแพร่ความรู้ของประชาชนให้มากขึ้น โดยเน้นรายการที่เป็นประโยชน์แก่การดำรงชีพ คุณธรรม และสร้างทัศนคติที่ดีแก่ประชาชน

6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่น เอกชน กลุ่มชน ร่วมรับภาระในการให้บริการเด็กก่อนวัยเรียน โดยเฉพาะในชนบท ในแหล่งเสื่อมโทรม และในชนบทที่หนาแน่น พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมให้ความรู้แก่บิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยอาศัยสื่อมวลชนและสถาบันทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

7. ปรับปรุงคุณภาพของการศึกษานอกโรงเรียน โดยเน้นด้านบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญในการจัดการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนการจัดสรร และใช้ทรัพยากร สำหรับการศึกษาออกโรงเรียนให้เหมาะสม

8. เร่งรัดและหาทางให้ธุรกิจเอกชน มูลนิธิ และสมาคมมีบทบาทร่วมมือกับรัฐในการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้มากยิ่งขึ้น

9. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ การบริหารการศึกษานอกโรงเรียนไปยังส่วนภูมิภาค และปรับปรุงการบริหารในระดับจังหวัดให้คล่องตัวยิ่งขึ้น

10. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ให้บริการทางการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น

11. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถ และมีโอกาสที่จะร่วมมือในการดำเนินการ การศึกษานอกโรงเรียน เพื่อให้ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนแต่ละท้องถิ่น

12. ส่งเสริมและจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้มีความประสานสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการศึกษาในโรงเรียน และเสริมสร้างให้ต่อเนื่องเพียงพอกับสิ่งที่การศึกษานอกโรงเรียน

ในระบบได้สร้างความรู้พื้นฐานไว้

13. เร่งปรับปรุงกลไกการจัดการศึกษาออกโรงเรียนในระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของตนเองแท้จริง

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานการศึกษาออกโรงเรียน

จากนโยบายการจัดการศึกษาออกโรงเรียน หน่วยงานการศึกษาออกโรงเรียน จึงมีบทบาทหน้าที่ของงานการศึกษาออกโรงเรียน 3 ประการ (กรมการศึกษาออกโรงเรียน. ม.ป.ป. ข : 31) คือ

1. จัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน การศึกษาออกโรงเรียนจะต้องทำหน้าที่หลักในการริเริ่มและจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน พัฒนาและปรับปรุงวิธีการจัดการศึกษาออกโรงเรียนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการลักษณะกลุ่มเป้าหมาย และสอดคล้องกับสภาพของสังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งลักษณะของกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนจะมีความแตกต่าง และหลากหลายทั้งในด้านของหลักสูตรเนื้อหา และวิธีการ การเรียนการสอน และข้อกำหนดต่างๆ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อชดเชยโอกาสทางการศึกษา เพื่อเสริมความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน โดยมีลักษณะที่มุ่งเน้นประกาศนียบัตร เช่น หลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียนระดับประถมศึกษา และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และไม่มุ่งเน้นที่ประกาศนียบัตร เช่น หลักสูตรการอบรมต่างๆ

2. จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาออกโรงเรียนมีภารกิจที่สำคัญยิ่งในอันดับรองลงมา ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคล กลุ่มบุคคล และชุมชนตามโอกาสที่เหมาะสม โดยส่งเสริมให้บุคคลได้รับความรู้เจตคติ และทักษะจากประสบการณ์ประจำวันในครอบครัว ชุมชน จากการทำงาน การเล่น แหล่งวิทยากร สื่อมวลชน และการเรียนรู้ในวิถีชีวิต (Accidental Learning) เช่น รายการโทรทัศน์ ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน หนังสือพิมพ์แผ่นพับ จดหมายข่าว เป็นต้น

3. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน มี 2 ลักษณะ คือ ประการแรก ทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน หรือองค์ประกอบของโรงเรียน อันเป็นข้อกำหนด (Requirements) ของหลักสูตรในระบบโรงเรียน เช่น วิทยุโรงเรียน ถือเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ประการที่สองทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ เช่น เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนเพิ่มเติม (Supplement) เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น

แต่มีได้เป็นข้อกำหนดเหมือนประการที่หนึ่ง เช่น รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ซึ่งจัดเพื่อเสริมหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศ เหล่านี้ เป็นต้น

กลุ่มเป้าหมายของการศึกษานอกโรงเรียน

แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) มุ่งให้บริการทางการศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้ขาดโอกาสทางการศึกษา และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษารวมทั้งประชาชนทั่วไป จึงได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการทางการศึกษาเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 ข : 26 - 29)

1. ผู้ที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เด็กที่ถูกใช้แรงงาน เด็กในธุรกิจบริการทางเพศ เด็กเร่ร่อน เด็กที่ยากจนและไม่มีโอกาสศึกษาต่อ กลุ่มสตรีในธุรกิจบริการทางเพศ สตรีที่ถูกเลือกปฏิบัติ กลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนยากจนในเมือง และชนบท กลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ต้องขัง และกลุ่มคนไทยต่างวัฒนธรรม

2. ผู้ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพตนเอง ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน เกษตรกร ผู้นำท้องถิ่น ทหารกองประจำการ ผู้ปฏิบัติศาสนกิจ ชาวไทยในต่างประเทศ และนักเรียนในระบบโรงเรียน

รายละเอียดกลุ่มเป้าหมายมีดังนี้

1. กลุ่มเด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ที่ด้อยโอกาส กลุ่มต่างๆ เช่น เด็กถูกใช้แรงงาน เด็กเร่ร่อน เด็กพิการ เด็กในธุรกิจบริการทางเพศ

2. กลุ่มสตรี หมายถึง สตรีที่ด้อยโอกาส ได้แก่ สตรีกลุ่มเสี่ยง และสตรีในธุรกิจบริการทางเพศ

3. กลุ่มผู้ต้องขัง หมายถึง ผู้ที่ต้องโทษถูกคำพิพากษาให้จำคุกในเรือนจำ ทัณฑสถาน หรือสถานพินิจต่างๆ

4. กลุ่มผู้ใช้แรงงาน หมายถึง ผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจและบริการ รวมทั้งแรงงานรับจ้างทั่วไป ทั้งในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรและเอกชน

5. กลุ่มคนพิการ หมายถึง ผู้ที่มีร่างกายไม่สมประกอบ ได้แก่ หูหนวก เป็นใบ้ แขนขาด ขาขาด ตาบอด

6. กลุ่มทหารกองประจำการ หมายถึง ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและอยู่ในระหว่างรับราชการ ทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ.2497 เช่น ทหารกองประจำการ ทหารประจำการ อาสาสมัครทหารพราน ฯลฯ

7. กลุ่มเกษตรกร หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพทางการเกษตรทุกสาขา เช่น การทำป่าไม้ ทำประมง ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ รวมถึงคณะกรรมการกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

8. กลุ่มผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
9. กลุ่มชาวไทยภูเขา หมายถึง ผู้ที่อาศัยอยู่บนพื้นที่บริเวณภูเขาชายแดนไทยในภาคเหนือ และภาคตะวันตก ซึ่งมีภาษาและวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม
10. กลุ่มผู้นำท้องถิ่น หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการสภาตำบล กรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล และกรรมการหมู่บ้าน
11. กลุ่มชุมชนแออัด หมายถึง ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดที่อยู่ในเมือง
12. กลุ่มชาวไทยมุสลิม หมายถึง ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม และอาศัยอยู่ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
13. กลุ่มผู้ปฏิบัติศาสนกิจ หมายถึง พระภิกษุ สามเณร นักบวชในศาสนาต่าง ๆ และฆราวาสผู้ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอน และเผยแพร่ศาสนาธรรมของศาสนาต่าง ๆ
14. กลุ่มผู้ที่ไม่จบการศึกษาภาคบังคับ และไม่ได้เรียนต่อ อันเนื่องมาจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
15. กลุ่มชาวไทยในต่างประเทศ หมายถึง เด็กและเยาวชนไทยที่เกิดและพำนักอยู่ในต่างประเทศ รวมทั้งคนไทยที่ไปประกอบอาชีพในต่างประเทศ
16. กลุ่มนักเรียนในระบบโรงเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่ได้รับการ หรือเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนในรูปแบบต่างๆ
17. กลุ่มพิเศษอื่นๆ หมายถึง กลุ่มประชาชนที่มีการรวมกลุ่มโดยหน่วยงานที่สังกัดหรือรวมกลุ่มกันเอง และมีความประสงค์จะรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน เช่น อาสาสมัคร สาธารณสุข กลุ่มพนักงานบริการ เป็นต้น

กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตแล้ว กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มที่ไม่มีโอกาสศึกษา และกลุ่มผู้พลาดโอกาสทางการศึกษา โดยมุ่งไปที่กลุ่มคนในเมืองและกลุ่มคนในชนบท จึงได้จัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2533 : 12 – 16)

1. การให้ความรู้พื้นฐาน ซึ่งเป็นการให้ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต มุ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และแสวงหาข้อมูลต่างๆ มาใช้ประกอบการคิด ตัดสินใจ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

กิจกรรมประเภทนี้มีหลายลักษณะ ตั้งแต่เริ่มต้นของการอ่านออกเขียนได้ จนถึงระดับ การศึกษาขั้นต่อเนื่อง แยกได้ตามลำดับดังนี้

1.1 การรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือ ถือว่าการสอนให้คนรู้หนังสือเป็นหน้าที่ ของคนไทยทุกคนที่รู้หนังสือจะต้องช่วยกันสอน ฉะนั้นการดำเนินงานโดยใช้วิธีการระดมอัตรา กำลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งของรัฐและเอกชน ตลอดจนเอกบุคลคลลูกสอนแม่ พี่สอนน้อง เพื่อนบ้านสอนเพื่อนบ้าน เน้นการสอนแบบตัวต่อตัว หรือหนึ่งต่อหนึ่ง มีนักเรียน นิสิต นักศึกษา ภิภษุ สามเณร ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และประชาชนทั่วไปเป็นอาสาสมัคร โครงการนี้ถือว่าการช่วยเหลือสอนให้คนรู้หนังสือ เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้รู้ หนังสือทุกคน

1.2 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาสำหรับ ประชาชนที่ไม่รู้หนังสืออีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากมุ่งหวังให้อ่านออกเขียนได้ และรู้หน้าที่ พลเมืองตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว ยังเน้นในเรื่องของกระบวนการของการคิดเป็น ผู้ที่ เรียนจบการศึกษาประเภทนี้ จะได้รับประกาศนียบัตรที่มีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ใช้เวลาเรียน 200 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย คือ

1.2.1 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จประเภทชั้นเรียน ผู้ที่จะสอน การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จ จะต้องได้รับการฝึกอบรมให้รู้หลักการเรียนการสอน ตามวิธีของ การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จเสียก่อน เพราะการสอนจะเน้นการอภิปรายมากกว่า การสอนโดยการบอกเล่าหรืออ่านตามครู และส่วนใหญ่ผู้สอนจะเป็นครูประจำการในโรงเรียน ประถมศึกษา แต่อาจใช้ครูนอกประจำการหรือวิทยากรอื่นๆ สอนบ้าง ที่เรียนนั้นแล้วแต่ ความสะดวก แต่ส่วนมากก็ใช้สถานที่ของโรงเรียนเป็นที่สอน และมักจะสอนตอนเย็นหรือ ตอนกลางคืน และในบางแห่งก็มีการสอนแก้หาารเกณฑ์ในหน่วยทหารด้วย

1.2.2 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จประเภทสมัครเดินสอน ส่วนใหญ่ ใช้ครูประกาศนียบัตร หรือผู้ที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ยังไม่มีงานทำเป็นผู้สอน ครูเดินสอน จะต้องได้รับการฝึกอบรมก่อนไปสอนเช่นเดียวกัน การสอนนั้นจะไปสอนตามบ้าน หรือสถานที่ ซึ่งจะรวมกลุ่มได้สะดวก ครูเดินสอนนอกจากจะสอนประชาชนที่สมัครเรียนยังต้องทำหน้าที่ อย่างอื่นด้วย เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียน ประสานงานการจัดที่อ่าน หนังสือประจำหมู่บ้าน และสำรวจข้อมูลในหมู่บ้าน เป็นต้น

1.2.3 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จสำหรับชาวเขา จัดในบริเวณที่มี ชาวเขาทางภาคเหนือ โดยใช้หลักสูตรแบบเรียน ที่ได้พัฒนาขึ้นสำหรับชาวเขาโดยเฉพาะ หลักสูตรจัดทำขึ้นตามสภาพปัญหาของชาวเขาสามารถใช้เรียนร่วมกันได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ครู ผู้สอนจะต้องได้รับการศึกษาอย่างต่ำ ม.ศ. 3 และมีบางคนเคยศึกษาจนได้รับประกาศนียบัตร วิชาครู สร้างเป็นศูนย์ฯ หรือที่เรียกว่า "อาศรม" สำหรับใช้เป็นที่สอนและเป็นที่พักของครูบน

ภูเขาด้วย โดยเขาเขาเป็นผู้สร้างอาศรมเอง และทางราชการออกเงินสมทบ ส่วนหนึ่งไม่เก็บห้าพันบาท แต่ละอาศรมจะมีครูทำหน้าที่สอน 1 คน และมีครูชาวเขาอีกคนหนึ่งทำหน้าที่ในการนิเทศ ใน 5 คุ่ม(หมู่บ้าน) ซึ่งเป็นเสมือนครูพี่เลี้ยงของครูอาสาสมัครที่สอนชาวเขา

1.3 การศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญขั้นสิบเนื่อง จัดเพื่อประชาชนที่ไม่มีโอกาสในโรงเรียนภาคปกติให้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หลักสูตรการศึกษาประเภทนี้มี 3 ระดับ คือ การศึกษานอกโรงเรียนระดับประถมศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น และการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในแต่ละระดับชั้นสามารถเรียนได้ทั้ง 3 วิธีการเรียนคือ การเรียนแบบชั้นเรียน การเรียนแบบตนเอง และการเรียนแบบทางไกล

2. การให้ข่าวสารข้อมูล ซึ่งเป็นการจัดเพื่อให้ประชาชนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการคิด ตัดสินใจในชีวิตประจำวันในอันที่จะปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้น กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่

2.1 การจัดห้องสมุดประชาชน เป็นการจัดการศึกษาในรูปแบบองค์กรส่งเสริมให้การศึกษาแก่ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับการศึกษา เพื่อช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้บริการข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของสังคม ปัจจุบันมีห้องสมุดประชาชนที่จัดในลักษณะต่างๆ มีทั้งห้องสมุดประชาชนจังหวัด ห้องสมุดประชาชนอำเภอ ห้องสมุดเคลื่อนที่ และห้องสมุดประชาชนตำบล ห้องสมุดจังหวัดนั้นจะเป็นงานของการหมุนเวียนหนังสือโดยจัดเป็นหน่วยรถเคลื่อนที่ที่นำหนังสือไปให้ประชาชนในชนบทได้อ่าน และในบางแห่งจะจัดหนังสือใส่หีบที่เรียกว่า หีบหนังสือเคลื่อนที่สู่ชนบท เคลื่อนย้ายไปตามจุดต่างๆ สำหรับห้องสมุดประชาชนอำเภอจะเป็นแหล่งบริการข่าวสารข้อมูลในหมู่บ้าน โดยการผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เหมาะสมกับชาวชนบทให้ได้มีหนังสือเอกสารเพิ่มเติมขึ้น การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการทดสอบในบางอำเภอถ้าได้ผลดีจะขยายไปยังห้องสมุดประชาชนอำเภอแห่งอื่นต่อไป ประชาชนในชนบทจะมีหนังสืออ่าน เอกสาร และสิ่งพิมพ์สำหรับศึกษาค้นคว้ามากยิ่งขึ้น

2.2 ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ดำเนินงานโดยส่งเสริมให้ประชาชนในหมู่บ้านสร้างที่อ่านหนังสือขึ้น มีคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน มีหน้าที่รวบรวมจัดหาอาคารสถานที่ ดูแล รับผิดชอบที่อ่านหนังสือ การรับ - การส่งหนังสือพิมพ์ โดยรัฐบาลจ่ายค่าหนังสือพิมพ์ให้วันละ 2 ฉบับ/แห่ง จากการประเมินผลทั่วไปปรากฏว่า ประชาชนในหมู่บ้านที่มีที่อ่านหนังสือจะได้รับความรู้ ข่าวสารข้อมูล ความเคลื่อนไหวต่างๆ ตลอดจนตัวอย่างการพัฒนาทางสังคม และข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพมากกว่าประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านที่ไม่มีที่อ่านหนังสือ ในขณะเดียวกันการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านก็ยังมีปัญหามากในเรื่องของการรับส่งหนังสือพิมพ์ และเอกสารอื่นๆ ที่จัดให้กับที่อ่านหนังสือประจำ

หมู่บ้าน สำหรับในกรณีที่ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านขาดเอกสาร สิ่งพิมพ์ และหนังสืออ่าน ได้มีการรณรงค์ขอรับบริจาคหนังสือเมื่อ วันที่ 8 กันยายน 2528 เพื่อให้ประชาชนใน ชนบทได้มีหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน นอกจากสถานที่ซึ่งประชาชนมา อ่านหนังสือแล้วยังใช้เป็นศูนย์กลางแสดงเรื่องราวความรู้ และที่รวมของข่าวสารข้อมูลจาก สื่อมวลชน และข้อมูลในหมู่บ้านนั้น ความสำเร็จของการจัดที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านขึ้นอยู่กับความร่วมมือของ ชาวบ้านเอง รัฐบาลเพียงให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและงบประมาณ ในการซื้อหนังสือพิมพ์ให้เป็นประจำเท่านั้น และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านมีเป้าหมายที่จะ ขยายเข้าไปจัดตั้งขึ้นในวัด เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในด้านพัฒนาความรู้ คุณธรรม และศีลธรรมของประชาชนได้เป็นอย่างดีด้วย

2.3 การจัดหน่วยโสททัศนศึกษา หน่วยโสททัศนศึกษาทำหน้าที่ทำข่าว ประกาศ บทความและความรู้ต่างๆ ไปสู่ประชาชน ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานของ รัฐบาลออกไปสู่ประชาชนในชนบท ด้วยวิธีการนำภาพยนตร์ไปฉายตามท้องถิ่นต่างๆ ส่วนกำหนดเวลา และสถานที่ที่จะนำภาพยนตร์ไปฉายให้ประชาชนชมนี้ ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนจังหวัดจะได้แจ้งให้ทราบ สถานที่ออกปฏิบัติงานของหน่วยโสททัศนศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าไปในหมู่บ้าน ชนบทห่างไกลความเจริญ หมุนเวียนสลับกันไป ทั้งนี้เพื่อ ส่งเสริม ให้ประชาชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความรู้อันเป็นประโยชน์ พร้อมทั้งได้รับความบันเทิงควบคู่ไปด้วย

2.4 การผลิตหนังสือฝาผนัง มีการผลิตหนังสือฝาผนัง 2 ฉบับ ได้แก่ สารการศึกษานอกโรงเรียน และสารการศึกษานอกโรงเรียนฉบับประชากรศึกษา จัดทำขึ้น เพื่อเผยแพร่ความรู้ ด้วยการแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ โภชนาการ การอนามัย และการวางแผนครอบครัว การย้ายถิ่น เพศศึกษา กฎหมายในชีวิตประจำวัน ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ของไทย ตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารที่น่าสนใจ จัดทำเป็นภาษาและ เนื้อเรื่องอย่างง่ายๆ เนื้อหาวิชาในแต่ละเรื่องก็นำมาเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ฝาผนัง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีเหมาะสำหรับการประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของสังคมชนบท นอกจากนั้นยังช่วยส่งเสริมการอ่าน และป้องกันการลืมหืมหนังสือของประชาชนในชนบทด้วยหนังสือพิมพ์นี้ มีลักษณะเป็นแผ่นเดียวแบบหนังสือปิด ฝาผนัง (Wall Paper) โดยมากจะส่งไปยังที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน วัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานีอนามัย และโรงเรียนผู้ใหญ่ทุกแห่งทั่วประเทศ

2.5 การจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ จัดเพื่อเสนอความรู้ในด้านที่เกี่ยวกับ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น อาชีพ การอนามัย กฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และการปกครอง ลักษณะของรายการที่จัดมีหลายลักษณะ เช่น

บทสนทนา บทสัมภาษณ์ การอภิปราย และบทละคร โดยออกอากาศทางสถานีวิทยุ และโทรทัศน์หลายสถานี รวมทั้งสถานีวิทยุในส่วนภูมิภาคด้วย

นอกจากนั้นยังจัดรายการวิทยุโรงเรียน เพื่อเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จัดรายการสอนพูดภาษาไทยแก่ชาวไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดภาคใต้ด้วย

2.6 การผลิตรายการวิดีโอเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้กรมการศึกษานอกโรงเรียน จัดตั้งศูนย์ผลิตรายการวิดีโอขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างเตรียมการสามารถให้บริการแก่หน่วยงานต่างๆ ได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2529 ซึ่งในการให้บริการนั้นเน้นในเรื่องของการผลิตรายการเพื่อการศึกษาเท่านั้น และจะกระจายงานไปยังศูนย์การศึกษา นอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันโทรทัศน์และวิดีโอเทป ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษามากขึ้น ประกอบกับรายการโทรทัศน์ที่มีอยู่ทั่วไปทุกวันนี้ รายการต่างๆ ที่จัดขึ้นประชาชนยังมิได้รับประโยชน์ทางการศึกษาเท่าที่ควร การจัดให้มีศูนย์ผลิตวิดีโอเพื่อการศึกษาขึ้นก็เพื่อที่จะจัดทำ หรือผลิตรายการโทรทัศน์และวิดีโอเทป ให้เป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาก่อนนักเรียน และประชาชนให้มากที่สุด

2.7 การจัดพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ และท้องฟ้าจำลองกรุงเทพฯ ท้องฟ้าจำลองกรุงเทพฯ ซึ่งมีเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย เปิดบริการให้ความรู้ทางด้านดาราศาสตร์และอวกาศ จัดกิจกรรมในลักษณะของการแสดงทางท้องฟ้า และจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดาราศาสตร์และอวกาศ ซึ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนที่สนใจเข้าชมได้ส่วนพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์นั้น จัดให้บริการความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยจัดในรูปแบบของนิทรรศการทั้งแบบถาวรและชั่วคราว นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยเคลื่อนที่ไปตามจังหวัดต่างๆ ให้นักเรียนและประชาชนทั่วไปเข้าชม ศึกษาหาความรู้ด้วย และในขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างขั้นเตรียมการขยายงานพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาอีกด้วย

3. การให้ทักษะและวิชาชีพ งานการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพได้รับการพัฒนา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2494 ด้วยการส่งครูวิชาชีพเข้าไปพำนักอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน เพื่อสอนวิชาชีพที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และเพิ่มพูนรายได้ ต่อมาได้พัฒนากิจกรรมเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน 2 ประเภท คือ การสอนตามหลักสูตรระยะสั้นระหว่าง 30 - 300 ชั่วโมง กับการสอนแบบกลุ่มสนใจ ที่ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 30 ชั่วโมง

จากการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพดังกล่าว ไม่สนองต่อสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 ซึ่งรัฐมุ่งเน้นการพัฒนาประชาชนให้พึ่งตนเอง มีความสามารถที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และการมีงานทำในชนบท กรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงได้เปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษาสายอาชีพที่เน้นที่ทักษะอาชีพ มาเป็นการจัดการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาอาชีพ โดย

มีหลักการว่า " เป็นการให้การศึกษาด้านอาชีพแก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนที่ขาดโอกาส เพื่อให้เห็นช่องทางทำมาหากิน คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ รับจ้างในตลาดแรงงาน หรือปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและชุมชนโดยการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพ และความต้องการของบุคคล และชุมชน โดยให้เสริมรับการจัดกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน รูปแบบอื่นๆ ตามแนวทางการจัดการศึกษาตลอดชีวิต "

ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ

ความต้องการ (Needs) เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เพราะในชีวิตของคนเรานั้นจะต้องมีการดิ้นรนเพื่อหาทางสนองความต้องการต่างๆ ที่เกิดขึ้น และทิศทางของพฤติกรรมก็จะถูกกำหนดโทษ โดยแรงผลักดันของความต้องการที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังนี้

ประสาร ทิพย์ธารา (2520 : 68 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973) ได้ให้ความหมายของความต้องการ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะบรรเทาให้เด็กมีความเจริญเติบโต หรือมีการพัฒนาในทุกส่วนที่ประกอบเป็นอินทรีย์ของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพ จิตภาพ อารมณ์ และสังคม

โมหัมมัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร สร้อยสุริยา (2520 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Boyle and Johns. 1970 : 61) ได้ให้คำจำกัดความ "ความต้องการ" ว่า ความต้องการ คือ สถานะที่ปรากฏระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ (What is) กับสิ่งที่จะเป็นไป (What should be) โดย "สิ่งที่จะให้เป็นไป" หมายถึง การค้นหาความต้องการของบุคคลหรือพฤติกรรมที่จะให้เป็นไปในอนาคต "สิ่งที่เป็นอยู่" หมายถึง การค้นหาพฤติกรรมของบุคคลที่สำรวจว่า ปัจจุบันเป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับ พฤติกรรมที่ต้องการให้เป็นไปในอนาคต

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523 : 230) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่ต้องจำเป็นต้องได้รับเพื่อการดำรงชีวิตของอินทรีย์

ณรงค์ จริยวิธานนท์ และปรียานุช จริยวิธานนท์ (2526 : 36 - 37) ได้ให้ความหมายของความต้องการ คือ สภาวะของการขาดสิ่งที่จะนำมาบำบัดความอยากอันจะเกิดความพอใจ เช่นคนหิวทำให้เกิดภาวะที่อยาก และความอยากจะพาไปสู่การกิน เมื่ออิ่มแล้วเกิดความพอใจ ภาวะต้องการก็จะหมดไป

นิภา แก้วศรีงาม (2527 : 112) ได้กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สภาวะของความขาดแคลนอันเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ความขาดแคลนนี้อาจจะเป็นความขาดแคลนทางสรีระ หรือเป็นความขาดแคลนทางด้านจิตใจก็ได้

โดยสรุปกล่าวได้ว่า ความต้องการ คือสิ่งซึ่งเมื่อได้มาก็ช่วยให้รู้สึกดีใจ ชื่นใจ พอใจ และอาจช่วยให้เกิดความสำเร็จในชีวิต

ประเภทของความต้องการ

นิกา แก้วศรีงาม (2527 : 112 - 113) ได้แบ่งความต้องการของบุคคลเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการขั้นปฐมภูมิ (Primary Needs)

ความต้องการประเภทนี้ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน อันเป็นสภาวะของความขาดแคลนทางด้านร่างกาย อันได้แก่ การขาดอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อน จึงเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเกิดความต้องการแสวงหาอาหาร น้ำ อากาศ และต้องการพักผ่อนอย่างเพียงพอที่ร่างกายจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ สิ่งที่เป็นความต้องการทางด้านร่างกายนี้อาจจะมีผลต่อชีวิตและความอยู่รอดของมนุษย์ ซึ่งหากเกิดภาวะของความขาดแคลนอาจทำให้เสียชีวิตได้ นอกจากนี้นักทฤษฎีบางท่านได้รวมความต้องการทางเพศ จัดไว้เป็นความต้องการขั้นปฐมภูมิ เพราะถือว่าเป็นความต้องการทางด้านร่างกาย แต่จะไม่ส่งผลต่อความอยู่รอดของชีวิตมนุษย์เท่าใดนัก เพราะร่างกายสามารถที่จะขาดแคลนในด้านนี้ได้ และสามารถที่จะมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ได้รับการตอบสนองในด้านนี้

2. ความต้องการขั้นทุติยภูมิ (Secondary Needs)

ความต้องการขั้นนี้ เป็นความต้องการทางด้านสังคมและจิตใจ อันเป็นความต้องการที่เกิดมาจากการเรียนรู้ ในขณะที่ความต้องการขั้นปฐมภูมิเป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ความต้องการขั้นทุติยภูมิจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองขั้นปฐมภูมิ อยู่ในระดับที่ตนไม่ได้เกิดความรู้สึกว่าตนขาดแคลนแล้ว

ความต้องการทางด้านสังคม ได้แก่ ความต้องการการยอมรับจากสังคม และบุคคลอื่น ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ความต้องการทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นที่ประจักษ์ และความต้องการประจักษ์ตน

ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ

ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการมี 2 ทฤษฎีที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)

มาสโลว์ ได้ให้ความเห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้ เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลไว้ดังนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2538 : 58 ; อ้างอิงมาจาก Hick. 1967 : 234) คือ

1.1 บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

1.2 ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นๆ ต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง จึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

1.3 ความต้องการของบุคคล จะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลนั้นก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูง ต่อไป

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35 - 46) ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุดเพื่อชีวิตอยู่รอด ได้แก่ ความต้องการน้ำ อากาศ อุณหภูมิที่เหมาะสม เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม และความคุ้มครองจากผู้อื่น

3. ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ (Love and Belonging Needs) ความรู้สึกว่าตนได้รับความรัก และมีส่วนร่วมในการเข้าหุ่มพวก

4. ความต้องการการได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตน

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Needs for Self - Actualization) เป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของตน เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงาน ที่ตนเองชอบ หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

2. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray's Manifest Needs Theory)

เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกขาดซึ่ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการเนื่องจากสังคมก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สรุปได้ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา. 2532 : 250 - 252)

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว (Need for Aggression) ความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มี

การต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกาย หรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพุดจากระทบ กระแทกกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเพื่อเอาชนะคำสบประมาท จนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น เผาตัวตาย เพื่อประท้วงระบบการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการในการที่จะป้องกันตนเอง (Need for Denfendence) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจาก การกระทำต่างๆ ทั้งปวง เช่น ให้เหตุผลว่าสอบตกเพราะครูสอนไม่ดี เป็นต้น

5. ความต้องการอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง เช่น เด็กมักจะแค้นตัว หรือรับประทานอาหารเอง โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากมารดาหรือบุคคลอื่น เป็นต้น

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ หรือพยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ จนการศึกษาพบว่า เพศชายจะมีระดับความต้องการความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต้องการเอาอกเอาใจ มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดง ความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน เช่น มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีส่วนร่วมในเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) บุคคลมักจะมี ความปรารถนาในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดีในร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสนใจ เห็นอกเห็นใจ มีความสงสารในตนเอง ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลให้คำชี้แนะ ดูแลจากบุคคลอื่นนั่นเอง

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nuturance) เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ ได้

12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง เช่น เล่าเรื่องตลกขบขันให้บุคคลอื่นฟัง เพื่อบุคคลอื่นจะเกิดความประทับใจในตนเอง เป็นต้น

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นมีการกระทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อื่น (Need for Deference) เป็นความต้องการที่ยอมรับนับถือผู้ที่มีความรู้สูงกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย ต้องการหลีกเลี่ยงการถูกดูถูกหรือการกระทำต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่มเพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม เช่น การจัดหนังสือในชั้นหนังสือให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่มิอยู่ใว้จนสุดความสามารถ เช่น การไม่ยอมขโมยแม้ว่าตนเองจะหิว หรือไม่ยอมทำความผิด ไม่คดโกงผู้ใดเพื่อชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล เป็นต้น

20. ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนในกลุ่มใส่กระโปรงมาโรงเรียน แต่ตนต้องการให้แตกต่างจากบุคคลอื่น โดยการใส่กางเกงมาโรงเรียน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็นความต้องการตามแนวความคิดของ มาสโลว์ หรือของ เมอร์เรย์ ก็ตามมักมีความต้องการอยากรู้ อยากเห็น หรือความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ รวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้แก่ผู้เรียน อันเป็นหนทางที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่ดี (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2523 : 233)

ความต้องการที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนมี 2 ประเภท คือ ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Basic Human Needs) กับความต้องการทางด้านการศึกษา (Education Needs)

โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2525 : 14 – 17 ; อ้างอิงมาจาก Malcolm's Knowles. 1970.) นักการศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกันได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (Basic Human Needs)

โนลส์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Need) เป็นสิ่งที่สามารถแลเห็น และสังเกตได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้ เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในด้านการศึกษานักเรียน คือ ความต้องการแลเห็น การได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่า ถ้าหากตัวหนังสือเล็กจนเกินไป เสียงพูดเบาเกินไป เก้าอี้แข็งเกินไป หรือไม่มีที่นั่งอย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียน ไม่ประสบความสำเร็จ

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Need) นักจิตวิทยาส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่า ความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการการกระทำตนตามความสามารถที่แท้จริง (Self - actualization) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง สำหรับผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตัวเองนั้นน่าสงสารมาก เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตัวเอง ย่อมจะทำให้คุณค่าอื่นๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาคพบว่า คนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหาแนวทางอื่นๆ ได้

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่า สัตว์โลกย่อมมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตนเอง ความต้องการทางด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการตอบสนอง

จะเกิดอาการทางพฤติกรรมผิดปกติตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจาก การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ (The Need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาอาจจะต้องผจญภัยและมีการเสี่ยงอยู่บ้าง ดังนั้นก็อาจจะเกิดความเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้น บุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจ จนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน และเขาจะต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ รวมทั้งแนวความคิดใหม่เป็นการชดเชย

5. ความต้องการทางด้านจิตใจและอารมณ์ (The Need for Affection) คนเราทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ประสบความสำเร็จในบางครั้ง ก็มีสาเหตุมาจากความต้องการทางด้านนี้ โดยอาจจะเรียกได้ว่า เป็นความต้องการทางด้านสังคม มีการร่วมกัน แสดงความคิดเห็น การมีประสบการณ์ร่วมกัน ได้รับความสุข ร่าเริง และอาจต้องประสบความโศกเศร้า ถ้าหากความต้องการทางด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่ม หรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึกว่ามีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้าน ที่ตัวเขามีอยู่ ความต้องการทางด้านนี้ ทำให้เขามีการรวมกลุ่มทางสังคมเป็นชุมชน สถาบัน ต่างๆ ทำให้เขาได้สามารถแสวงหาสถานภาพทางสังคมในการยอมรับ และความสนใจจากสมาชิกภายในกลุ่ม

ความต้องการทางการศึกษา (Education Need)

ความต้องการทางการศึกษา คือ บางสิ่งบางอย่างที่นักศึกษาผู้ใหญ่ควรจะได้เรียนรู้ เพื่อจะได้ผลดีสำหรับตนเอง หรือสำหรับหน่วยงานที่เขาทำ หรือสำหรับสังคมที่เขาเป็นสมาชิก อยู่ และโดยความหมายแล้ว ความต้องการทางการศึกษาที่แท้จริง คือ ช่องว่างระหว่าง ความสามารถในปัจจุบัน และระดับความสามารถที่สูงกว่าซึ่งบุคคลมีความต้องการจะบรรลุถึง นั้นเอง หรืออาจหมายถึง ช่องว่างระหว่างระดับความรู้ ความสามารถของบุคคลในปัจจุบัน กับความปรารถนาอยากจะมีขึ้นในอนาคต

ดังนั้น ความต้องการทางการศึกษาก็คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บุคคล สังคม หรือองค์กรให้ตัวเองได้บรรลุถึง กับสภาพการณ์ที่บุคคลเป็นอยู่ในปัจจุบัน หรืออาจจะสรุป ได้ว่า เป็นระยะความแตกต่างระหว่างความมุ่งหวังในอนาคต กับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน นั้นเอง

จากการศึกษาความต้องการทางการศึกษาของประชาชน คูมส์ (Coombs. 1974 : 15) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ด้านการศึกษาทั่วไป หรือความรู้พื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออกเขียนได้ การคิดเป็น ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์เบื้องต้น และสิ่งแวดล้อมทั่วไป

2. ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว ได้แก่ การอนามัย และโภชนาการ คหกรรมศาสตร์ การเลี้ยงและดูแลเด็ก การปรับปรุงบ้านเรือน และการวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. ด้านการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน ได้แก่ การศึกษาเพื่อความเข้าใจในการปกครองท้องถิ่นและประเทศ ตลอดจนกระบวนการต่างๆ ของการดำเนินงาน การปกครองทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ สหกรณ์ โครงการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

4. ด้านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ได้แก่ การศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะเฉพาะอย่างยิ่งในการประกอบอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และความต้องการของสังคม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่ามีผู้ให้คำนิยามที่ต่างกันอย่างมากมาย การที่จะยึดนิยามความต้องการใดจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในแต่ละเรื่องที่ทำการศึกษา เพราะนิยามความต้องการนั้นไม่แน่นอน นิยามต่างกันก็ทำให้ได้ผลการศึกษาต่างกัน

การศึกษาความต้องการทางการศึกษา เป็นขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนจัดโครงการทางการศึกษานอกโรงเรียน ความต้องการของผู้รับบริการเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะเป็นตัวชี้ว่าโครงการที่จัดนั้นจะบรรลุผลหรือไม่ ดังที่ คอฟแมน (Kaufman.1981 :16 -17) ได้กล่าวว่า การศึกษาความต้องการ หรือการสำรวจความต้องการเป็นกระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพปัจจุบัน (What is) กับสภาพที่ควรจะเป็น (What should be) หากมีความขัดแย้งระหว่างสถานภาพทั้งสอง ก็แสดงให้เห็นถึงสภาวะที่ไม่น่าพอใจ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการเร่งหาทางแก้ปัญหาให้หมดไป ตัวเทคนิคเองไม่ได้ระบุทางแก้ปัญหา (Solution) แต่ชี้แนะทางเลือกในการตัดสินใจแก้ปัญหา

หลักการสำคัญของการสำรวจความต้องการ (Need Assessment) มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พยายามวัดสถานภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (What be)
2. พยายามกำหนดสิ่งที่มุ่งหวัง (What should be)
3. หาความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จาก ข้อ 1,2
4. ศึกษาหาสาเหตุ หรือเหตุผลที่ทำให้เกิดความแตกต่าง หรือปัญหาในข้อ 3
5. จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ในการสำรวจหาความต้องการ โมห์มัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร สร้อยสุริยา (2520 : 13 -14) ได้ชี้แจงให้เห็นส่วนประกอบที่สำคัญ ในกระบวนการสำรวจหาความต้องการ ซึ่งมีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. กำหนดสภาพความต้องการ
2. สำรวจความต้องการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันตามหัวข้อที่กำหนดในสถานการณ์ที่ต้องการ
3. เปรียบเทียบข้อมูลจากการสำรวจ (ตามข้อ 2) กับสถานการณ์ที่ต้องการ (ตามข้อ 1) เพื่อจะได้ความต้องการที่แน่นอน
4. จัดลำดับความสำคัญของความต้องการตามความจำเป็นก่อนหลัง

นอกจากนี้ วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล (2524 : 14) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าการสำรวจความต้องการเป็นการดำเนินการขั้นแรกในการที่จะวางจุดมุ่งหมาย และจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการจัดโปรแกรม เพราะการตั้งจุดมุ่งหมายของโปรแกรมและการจัดกิจกรรมการศึกษาที่เหมาะสมนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล และชุมชนนั้นคือการสำรวจสภาพการณ์ปัจจุบันว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ และอะไรคือสิ่งที่ควรจะได้รับ การตอบสนอง

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า การศึกษาความต้องการ หรือการสำรวจความต้องการของบุคคลจะต้องสนองความต้องการ ความสนใจ การหาความต้องการของบุคคลจึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นในขั้นแรกในการวางแผนจัดโปรแกรมการศึกษาให้กับบุคคล นอกจากนี้ความต้องการขององค์กร หรือสถาบัน และของชุมชนก็จำเป็นจะต้องนำมาพิจารณาด้วย หลังจากนั้นนำความต้องการที่ได้มาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง เพื่อนำไปวางแผนวัตถุประสงค์ของโครงการในการจัดกิจกรรมทางการศึกษาออกโรงเรียนให้กับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นแนวคิดในการสำรวจความต้องการทางการศึกษาออกโรงเรียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมมีดังนี้ คือ

โยธิน ใจชื่น (2526 : 94) ได้ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียนของประชาชนในเขตทุ่งกุลาร้องไห้ พบว่า ปัญหาของประชาชน คือ

การไม่มีศูนย์เด็กปฐมวัย การไม่มีสนามเด็กเล่นในหมู่บ้าน และการไม่มีหน่วยงานใดเปิดอบรมวิชาชีพให้ ในเรื่องของความต้องการด้านการศึกษานอกระบบนั้น ความรู้สายสามัญต้องการการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 และระดับ 4 ความรู้สายอาชีพต้องการความรู้ด้านการเพาะปลูกในเรื่องของการป้องกันและกำจัด ศัตรูพืช การอนุรักษ์ดินและน้ำ การปลูกผักสวนครัว เป็นต้น ความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ในเรื่องของการเลี้ยงโค กระบือ เป็ด ไก่ สุกร ให้เป็นอาชีพ ความรู้ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน ในเรื่องการทอผ้า ทอเสื่อ จักสาน ความรู้ด้านการค้าขาย ต้องการรู้เกี่ยวกับตลาด แหล่งเงินทุนหมุนเวียนและสหกรณ์ ความรู้ด้านแรงงาน และวิชาชีพทางช่างก่อสร้าง ช่อมอเตอร์ยนต์ ช่างไฟฟ้า เพศหญิงต้องการความรู้ทางช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างเสริมสวย และในเรื่องความรู้เพิ่มพูนเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพ ประชาชนต้องการความรู้ด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด

จินตนา สังวรณ (2531 : 71 - 83) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการด้านการศึกษานอกโรงเรียนของชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยง ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี มีปัญหา 6 ประการคือ ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร ปัญหาผลผลิตจากการทำไร่ตกต่ำ ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ปัญหาบ้านเรือนขาดสุขลักษณะ ปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการของรัฐ คือโรงเรียนประถมศึกษาในหมู่บ้านไม่สามารถออกไปรับรองการจบชั้นประถมศึกษา และปัญหาประชาชนส่วนใหญ่ จบชั้นประถมศึกษาแล้วไม่ได้เรียนต่อ และไม่มีโอกาสได้อ่านเขียนหนังสือ ทำให้กลายเป็นผู้ลืมนหนังสือในที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยงต้องการเข้ารับการอบรมด้านการเกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาตามลำดับ คือการตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างตัดผม ช่างเสริมสวย และช่างเครื่องยนต์

ณราวัลย์ จิตติพันธ์ (2531 : 102 - 117) ได้ศึกษาลักษณะและความต้องการทางด้านการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าความต้องการทางด้านการศึกษานอกโรงเรียนด้านความรู้พื้นฐาน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตัวแปรที่ทำให้ความต้องการด้านความรู้พื้นฐานแตกต่างกันมากคือ สถานภาพการสมรส รองลงมาคือ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย เพศ อายุ อาชีพหลักของ ครอบครัวตามลำดับ ด้านความต้องการทางด้านการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัว ตัวแปร ที่ทำให้ความต้องการแตกต่างกันมากที่สุด คือ เพศ รองลงมาได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ย ขนาดของครอบครัว สถานภาพการสมรส ด้านความต้องการทางการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชน ตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างมากที่สุด คือ อาชีพหลักของครอบครัว รองลงมาได้แก่ เพศ

รายได้เฉลี่ย ขนาดของครอบครัว ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรส ด้านความต้องการ ด้านการศึกษาเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวแปรที่ทำให้เกิดความแตกต่างมากที่สุด คือ เพศ รองลงมาได้แก่ ขนาดของครอบครัว รายได้เฉลี่ย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส อาชีพหลักของครอบครัว ตามลำดับ

วิมล จันประภาพ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการทางการศึกษา นอกโรงเรียนของหญิงบริการในเมืองพัทยา พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้รับการทางการศึกษา นอกโรงเรียน แต่ถ้ามีโอกาสจะศึกษาในโครงการการศึกษาผู้ใหญ่ภาคค่ำ และด้านอาชีพ สนใจการมีธุรกิจเป็นของตนเองเพราะมีอิสระ เช่น ค้าขาย ตัดเย็บเสื้อผ้า เสริมสวย ประกอบอาหาร – ขนม และการเกษตร ต้องการฝึกอาชีพกับหน่วยงานของรัฐ

สุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรี กรณีศึกษาในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า สตรีส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้าร่วม กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ถ้ามีโอกาสและแรงงานสตรีที่มีอายุ ระดับการศึกษา และ รายได้แตกต่างกัน จะมีความสนใจที่จะเรียนเพื่อสอบเทียบ ส่วนเนื้อหาความรู้สนใจเกี่ยวกับ เรื่องการทำอาหารและขนม ความรู้ด้านอนามัย และรักษาโรค

สิริกาญจน์ วีระพันธ์ (2536 : 126 - 127) ได้ศึกษาความต้องการศึกษา นอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรม ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ผู้ใช้แรงงาน มีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบริการข่าวสารข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อย

สำนักงานเขตดุสิต (2536 : 2) ได้เปิดฝึกอบรมวิชาชีพประชาชนในชุมชน รุ่นที่ 4 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2536 พบว่า วิชาชีพที่ประชาชนให้ความสนใจ และสมัครเข้ารับการอบรมมากที่สุดคือ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี หลักสูตร 1 จำนวน 88 คน รองลงมาคือวิชา ตีไชน์แบบเสื้อผ้า จำนวน 34 คน และวิชาช่างไฟฟ้า จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น 146 คน

อนิรุทธ คัมภีทวี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษา นอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัดเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนใน ชุมชนแออัด มีความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน ด้านข่าวสารข้อมูลอยู่ใน ระดับสูง ด้านความรู้พื้นฐาน และด้านทักษะอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบ

ความต้องการตามตัวแปร พบว่า ประชาชนที่มีอายุน้อยที่สุด ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านความรู้พื้นฐาน ด้านข่าวสาร ข้อมูล และทักษะอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการด้านความรู้พื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านข่าวสารข้อมูลและทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เสาวนีย์ เลวลย์ (2539 : 66 - 107) ศึกษาสภาพการรู้หนังสือ และความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 44.30 ภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 67.10 สาเหตุที่อพยพเข้ามาอยู่ในชุมชนนี้คือ มาทำงาน ต้องการให้กรมการศึกษานอกโรงเรียนเข้าไปจัดการศึกษาสายสามัญ ร้อยละ 91.60 ต้องการให้เปิดสอนการศึกษาสายสามัญที่โรงเรียน ร้อยละ 41.50 ต้องการให้จัดการเรียนการสอนในวันเสาร์ - อาทิตย์ ร้อยละ 61.30 ความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนโดยให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด ร้อยละ 57.50 ต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ทางกรมการศึกษานอกโรงเรียนจัดให้ ร้อยละ 85.20 ต้องการให้จัดวิธีสอนแบบบรรยาย ร้อยละ 42.70 เหตุผลที่ต้องการเข้าเรียนต่อหรือเรียนเพิ่มเติม เพื่อศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ร้อยละ 42.20 เมื่อเรียนจบแล้วควรมีการให้ทุนบัตร ร้อยละ 84.00 เคยเข้ารับการอบรมวิชาชีพ ร้อยละ 72.30 มีความต้องการเรียนวิชาชีพช่างยนต์และช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ร้อยละ 18.10 ช่างไฟฟ้า ร้อยละ 16.80 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียนคือ 3 เดือน ร้อยละ 42.00 ต้องการให้รัฐจ่ายค่าเล่าเรียนให้ทั้งหมด ร้อยละ 45.80 ต้องการเรียนวิชาชีพโดยการรวมกลุ่มความสนใจ ร้อยละ 31.00 ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบมีทุนปานกลาง ร้อยละ 45.80 และไม่มีเครื่องมือร้อยละ 46.40 การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเสริมรายได้ ร้อยละ 50.40

กอบชัย ตั้งวิลัย (2540 : 102 - 103) ได้ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของสตรีในเขตอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สตรีที่อยู่ในเขตอำเภอพนมทวน มีความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียน ด้านข่าวสารข้อมูล อยู่ในระดับสูง ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านทักษะอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความต้องการตามตัวแปร พบว่า สตรีที่อายุ สถานภาพการสมรส การเป็นสมาชิกกลุ่ม แตกต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษานอก โรงเรียน ด้านข่าวสารข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านทักษะอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับสตรีที่มีสถานภาพการทำงาน

พื้นที่ที่อาศัยแตกต่างกัน มีความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน
ด้านทักษะอาชีพ และด้านข่าวสารข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสำรวจ (Survey Study) ความต้องการทางการศึกษา
นอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี มีหัวข้อในการศึกษา
ตามลำดับ ดังนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
จาก 5 อำเภอ จำนวนสนามกอล์ฟ 8 สนาม จำนวนพนักงาน 1,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
จากจำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมายข้างต้น ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) เฉพาะสนามกอล์ฟที่มีแนวโน้มว่าจะสามารถจัดบริการการ
ศึกษานอกโรงเรียนได้ คือ สนามกอล์ฟแกรนด์ การ์เด็น แอนด์ กอล์ฟคลับ และสนามกอล์ฟ
เอเวอร์กรีน ฮิลล์ กอล์ฟ คลับ โดยใช้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟทุกคน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน
ทั้งสิ้น 425 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
เครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร สัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม การศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำผลจากการศึกษาค้นคว้า มากำหนดรายละเอียดของเนื้อหา ข้อคำถามและ สร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจ รายการ (Check – list) เกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ และ ภูมิสำเนา

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

ตอนที่ 5 เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการ ด้านการศึกษาสายสามัญ และความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอประธานและกรรมการที่ควบคุม ปริญญาโท เพื่อพิจารณาตรวจแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา การใช้ข้อคำถาม และความครอบคลุมของเนื้อหา และ นำมาปรับปรุง แก้ไข แบบสอบถามตามคำแนะนำ และจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้จัดการสนามกอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 2 แห่ง ในการอนุญาตให้ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับผู้จัดการสนามกอล์ฟด้วยตนเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบแบบสอบถาม และฝากแบบสอบถาม ไว้กับผู้จัดการเพื่อแจกให้แก่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ในวันที่มารับแบบสอบถามคืนซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 28 สิงหาคม 2541 ถึง 6 กันยายน 2541 เก็บได้ จำนวน 425 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ และ ภูมิลำเนา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลตอนที่ 2 ความสนใจในการศึกษาต่อของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. ข้อมูลตอนที่ 3 ความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
4. ข้อมูลตอนที่ 4 ความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
5. ข้อมูลตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญและความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล ออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ
- ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ และความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนตัวของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ปรากฏในตาราง 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนตัว	ความถี่ (N = 425)	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 ต่ำกว่า 18 ปี	95	22.40
1.2 18 - 25 ปี	137	32.20
1.3 26 ปีขึ้นไป	193	45.40
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ประถมศึกษาปีที่ 6	251	59.10
2.2 มัธยมศึกษาตอนต้น	81	19.10
2.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย	57	13.40
2.4 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)	29	6.80
2.5 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)	7	1.60
3. สถานภาพการสมรส		
3.1 โสด	184	43.30

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะส่วนตัว	ความถี่ (N = 425)	ร้อยละ
3.2 แต่งงานแล้ว	211	49.60
3.3 หม้าย / หย่าร้าง	30	7.10
4. รายได้ต่อเดือน		
4.1 น้อยกว่า 3,000 บาท	329	77.40
4.2 ตั้งแต่ 3,000 - 5,000 บาท	84	19.80
4.3 มากกว่า 5,000 บาท	12	2.80
5. ภูมิลำเนา		
5.1 จังหวัดกาญจนบุรี	404	95.10
5.2 อื่น ๆ	21	4.90

จากตาราง 2 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด คือ 193 คน คิดเป็นร้อยละ 45.40 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 18 -25 ปี มีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20 และอายุต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40

ระดับการศึกษา พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนมากที่สุด คือ 251 คน คิดเป็นร้อยละ 59.10 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 มัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

สถานภาพการสมรส พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟที่แต่งงานแล้วมีจำนวนมากที่สุด คือ 211 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาคือ โสด มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 หม้าย,หย่าร้าง มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10

รายได้ต่อเดือน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 3,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คือ 329 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 รองลงมาคือ รายได้ตั้งแต่ 3,000 - 5,000 บาท มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รายได้มากกว่า 5,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

ภูมิลำเนา พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวนมากที่สุด คือ 404 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 อยู่ที่จังหวัดอื่น ๆ น้อยที่สุดคือ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งความสนใจในการศึกษาต่อ ดังปรากฏในตาราง 3-13

ตาราง 3 ความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ความคิดเห็นในการศึกษาต่อ	ความถี่	ร้อยละ
1. การศึกษาต่อมีความจำเป็น	368	86.60
เพราะ		
1.1 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	175	41.30
1.2 นำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	160	37.60
1.3 ทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดเวลา	33	7.70
2. การศึกษาต่อไม่จำเป็น	57	13.40
เพราะ		
2.1 มีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว	40	9.40
2.2 อายุมาก	8	1.90
2.3 ไม่มีทุนเพื่อใช้ในการศึกษา	6	1.50
2.4 สุขภาพไม่ดี	2	0.40
2.5 ไม่เห็นประโยชน์	1	0.20

จากตาราง 3 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีความจำเป็นมีจำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 86.60 โดยให้เหตุผลว่าได้รับความรู้เพิ่มเติมมากที่สุดมีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมาคือ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 และทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดเวลา มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่มีความจำเป็นมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 โดยให้เหตุผลว่ามีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 รองลงมาคือ อายุมากมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ไม่มีทุนเพื่อการศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 สุขภาพไม่ดี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 และไม่เห็นประโยชน์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

ตาราง 4 การศึกษาต่อถ้ามีโอกาส

ความคิดเห็นในการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1. ต้องการศึกษาต่อ	376	88.50
2. ไม่ต้องการศึกษาต่อ	49	11.50
รวม	425	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการการศึกษาต่อมีจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และไม่ต้องการศึกษาต่อมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ตาราง 5 การเข้าเรียนในการศึกษานอกโรงเรียน

ความคิดเห็นในการเข้าเรียนกศน.	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่เคยเรียน	306	72.00
2. เคยเรียน	99	23.30
3. กำลังเรียนอยู่	20	4.70
รวม	425	100.00

จากตาราง 5 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากไม่เคยเรียนเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาคือเคยเรียนมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 และกำลังเรียนอยู่มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70

ตาราง 6 การรู้จักศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับศูนย์กศน.	ความถี่	ร้อยละ
1. รู้จัก	330	77.60
2. ไม่รู้จัก	85	20.00
3. ไม่สนใจ	10	2.40
รวม	425	100.00

จากตาราง 6 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากรู้จักศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 77.60 รองลงมาคือ ไม่รู้จักศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่สนใจมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตาราง 7 เรื่องที่ต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยเหลือ

ความคิดเห็นในการต้องการความช่วยเหลือ	ความถี่	ร้อยละ
1. ช่วยแนะแนวอาชีพ	255	60.00
2. ช่วยแนะแนวการศึกษาต่อ	129	30.40
3. การตัดเย็บเสื้อผ้า	26	6.10
4. การทำอาหารและขนม	14	3.30
5. ไม่ต้องการ	1	0.20
รวม	425	100.00

จากตาราง 7 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยแนะแนวอาชีพมีจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ช่วยแนะแนวการศึกษาต่อมีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 การตัดเย็บเสื้อผ้า มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 การทำอาหารและขนมมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และไม่ต้องการมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

ตาราง 8 ประโยชน์ของกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมกศน.	ความถี่	ร้อยละ
1. มีความรู้เพิ่มขึ้น	246	57.90
2. นำไปเปลี่ยนอาชีพได้	73	17.20
3. มีรายได้เพิ่มขึ้น	51	12.00
4. ไม่ทราบ ไม่เคยใช้บริการ	47	11.00
5. ไม่มีประโยชน์	8	1.90
รวม	425	100.00

จากตาราง 8 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟคิดว่ากิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้นมีจำนวนมากที่สุดคือ 246 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือ นำไปเปลี่ยนอาชีพได้มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ไม่ทราบ ไม่เคยใช้บริการมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และคิดว่าไม่มีประโยชน์มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตาราง 9 รูปแบบการให้บริการการศึกษานอกโรงเรียน

ความคิดเห็นในการให้บริการคน.	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่เคยใช้บริการ	189	44.50
2. ฝึกอาชีพระยะสั้น	88	20.60
3. การศึกษาสายสามัญ	70	16.50
4. ห้องสมุดประชาชน	39	9.20
5. ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	29	6.80
6. กลุ่มสนใจ	10	2.40
รวม	425	100.00

จากตาราง 9 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากไม่เคยให้บริการการศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ เคยให้บริการฝึกอาชีพระยะสั้นมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 เคยให้บริการในการศึกษาสายสามัญมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 เคยให้บริการห้องสมุดประชาชนมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 เคยให้บริการที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และเคยให้บริการกลุ่มสนใจมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตาราง 10 ประเภทของหนังสือที่อ่านภายในครอบครัว

ประเภทหนังสือที่อ่านในครอบครัว	ความถี่	ร้อยละ
1. หนังสือพิมพ์	208	48.90
2. นิตยสารบันเทิง	64	15.10
3. นวนิยาย	57	13.40
4. หนังสือวิชาความรู้/อาชีพ	48	11.30
5. ไม่ใคร่ได้อ่าน	48	11.30
รวม	425	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ครอบครัวของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากอ่านหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมาคือ อ่านนิตยสารบันเทิง มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 อ่านนวนิยายมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 หนังสือวิชาการความรู้/อาชีพมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 และไม่ใคร่ได้อ่านมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

ตาราง 11 การใช้เวลาว่างของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ

ความคิดเห็นในการใช้เวลาว่าง	ความถี่	ร้อยละ
1. ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์	291	68.50
2. พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	84	19.70
3. อ่านหนังสือพิมพ์/หาความรู้เพิ่มเติม	36	8.50
4. วิ่งออกกำลังกาย	14	3.30
รวม	425	100.00

จากตาราง 11 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์มากที่สุดมีจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 รองลงมาคือ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 อ่านหนังสือพิมพ์/หาความรู้เพิ่มเติม มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และวิ่งออกกำลังกายมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30

ตาราง 12 การใช้เวลาในการทำงานบ้าน

ความคิดเห็นในการใช้เวลาทำงานบ้าน	ความถี่	ร้อยละ
1. 1 - 2 ชั่วโมง	225	52.90
2 3 - 4 ชั่วโมง	144	33.90
3. มากกว่า 6 ชั่วโมงขึ้นไป	26	6.20
4. 5 - 6 ชั่วโมง	23	5.40
5. ไม่ต้องทำเลย	7	1.60
รวม	425	100.00

จากตาราง 12 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากใช้เวลาในการทำงานบ้านวันละ 1 - 2 ชั่วโมงมีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา คือวันละ 3 - 4 ชั่วโมง มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 วันละมากกว่า 6 ชั่วโมง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 วันละ 5 - 6 ชั่วโมง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และไม่ต้องทำงานบ้านมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

ตาราง 13 ความต้องการในการศึกษาต่อ

ความคิดเห็นในการศึกษาต่อ	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านการศึกษาสายสามัญ	126	29.70
2. ด้านการศึกษาสายอาชีพ	250	58.80
3. ไม่ต้องการ	49	11.50
รวม	425	100.00

จากตาราง 13 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการที่จะศึกษาต่อด้านการศึกษาสายอาชีพมากที่สุดมีจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 รองลงมา คือ ด้านการศึกษาสายสามัญมีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 และไม่ต้องการศึกษาต่อมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ ซึ่งจากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 425 คน พบว่ามีผู้ต้องการการศึกษาต่อทางด้านการศึกษาสายสามัญ จำนวน 126 คน ดังปรากฏในตาราง 14 - 28

ตาราง 14 ระดับที่ต้องการศึกษาต่อ

ระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ	ความถี่	ร้อยละ
1. มัธยมศึกษาตอนปลาย	57	45.20
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	51	40.50
3. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)	11	8.70
4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)	7	5.60
รวม	126	100.00

จากตาราง 14 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุดมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตาราง 15 จุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาต่อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย	ความถี่	ร้อยละ
1. เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	97	77.00
2. เพื่อนำไปเปลี่ยนอาชีพ	26	20.60
3. เพื่อป้องกันไม่ให้คนดูถูก	3	2.40
รวม	126	100.00

จากตาราง 15 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาต่อเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 รองลงมาคือ เพื่อนำไปเปลี่ยนอาชีพ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และเพื่อป้องกันไม่ให้คนดูถูกมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตาราง 16 สถานที่ที่ต้องการให้เปิดสอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่เปิดสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. บริเวณที่พักแคตตี้	96	76.20
2. โรงเรียนใกล้เคียงชุมชน	19	15.10
3. ศูนย์ชุมชน	11	8.70
รวม	126	100.00

จากตาราง 16 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากต้องการให้เปิดสอนในบริเวณที่พักแคตตี้มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 75.40 รองลงมาคือ โรงเรียนใกล้เคียงชุมชนมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และศูนย์ชุมชนมีจำนวน 11 คิดเป็นร้อยละ 8.70

ตาราง 17 วันที่ต้องการเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวันที่ต้องการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. วันจันทร์ - ศุกร์	100	80.20
2. วันเสาร์	9	7.10
3. วันอาทิตย์	7	5.60
4. วันอังคาร	6	4.80
5. วันศุกร์	4	2.30
รวม	126	100.00

จากตาราง 17 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนในวันจันทร์ - ศุกร์ มากที่สุด มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20 รองลงมาคือ เรียนในวันเสาร์มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 เรียนในวันอาทิตย์มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 เรียนในวันอังคารมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 และเรียนในวันศุกร์มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ตาราง 18 ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอน

ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. ช่วงเช้า เวลา 09.00 - 12.00 น.	60	47.60
2. ช่วงเย็น เวลา 16.00 - 19.00 น.	34	27.00
3. ช่วงบ่าย เวลา 13.00 - 16.00 น.	26	20.60
4. ช่วงค่ำ เวลา 19.00 - 21.00 น.	6	4.80
รวม	126	100.00

จากตาราง 18 พบว่า ช่วงเวลาที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ช่วงเช้า 09.00 - 12.00 น. มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 รองลงมาคือ ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ช่วงบ่าย 13.00 - 16.00 น. มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และช่วงค่ำ 19.00 - 21.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตาราง 19 การเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. จ่ายเองครึ่งหนึ่งและรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง	86	68.30
2. ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด	36	28.50
3. จ่ายเองทั้งหมด	4	3.20
รวม	126	100.00

จากตาราง 19 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน โดยจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 รองลงมา คือ ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมดมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และจ่ายเองทั้งหมดมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20

ตาราง 20 ลักษณะรูปแบบการเรียนรู้

ความคิดเห็นเรื่องรูปแบบการเรียนรู้	ความถี่	ร้อยละ
1. แบบทางไกล(พบกลุ่มทุกสัปดาห์ ใช้สื่อ มีคู่มือ)	45	35.70
2. แบบตนเอง (เรียนเองแล้วมาสอบ)	42	33.30
3. แบบชั้นเรียน(เข้าเรียนพร้อมกับคนอื่น ๆ)	39	31.00
รวม	126	100.00

จากตาราง 20 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการลักษณะรูปแบบการเรียนรู้โดยเรียนแบบทางไกล (พบกลุ่มทุกสัปดาห์ ใช้สื่อ มีคู่มือ) มากที่สุด มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมา คือ แบบตนเอง (เรียนเองแล้วมาสอบ) มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และแบบชั้นเรียน (เข้าเรียนพร้อมกับคนอื่น ๆ) มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00

ตาราง 21 การจัดหาครูมาสอน

ความคิดเห็นเรื่องการจัดครูผู้สอน	ความถี่	ร้อยละ
1. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดให้	77	61.10
2. ครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษา	46	36.50
3. ครูจากโรงเรียนประถมศึกษา	3	2.40
รวม	126	100.00

จากตาราง 21 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ทางศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดให้มากที่สุดมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 รองลงมาคือ ใช้ครูจากโรงเรียนมัศึกษามีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และครูจากโรงเรียนประถมศึกษา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตาราง 22 ลักษณะของวิธีสอนที่ต้องการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. ศึกษานอกสถานที่	59	46.80
2. บรรยาย	31	24.60
3. สาธิต	22	17.50
4. อภิปราย	14	11.10
รวม	126	100.00

จากตาราง 22 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดวิธีสอนแบบการศึกษาออกสถานที่ มากที่สุดมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมา คือ แบบบรรยาย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 แบบสาธิตมีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และแบบอภิปรายมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10

ตาราง 23 วิธีการประเมินผลที่เหมาะสม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีประเมินผล	ความถี่	ร้อยละ
1. สอบข้อเขียน	66	52.40
2. ผู้เรียนกับครูร่วมกันประเมิน	44	34.90
3. ทดสอบความรู้โดยการสัมภาษณ์	16	12.70
รวม	126	100.00

จากตาราง 23 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการวิธีการประเมินผล โดยการสอบข้อเขียนมากที่สุดมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาคือให้ผู้เรียนกับครูร่วมกันประเมิน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 และทดสอบความรู้โดยการสัมภาษณ์ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70

ตาราง 24 สื่อที่มีอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้

สื่อที่มีเพื่อช่วยในการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1. วิทยุทรานซิสเตอร์		
1.1 มี	24	19.00
1.2 ไม่มี	102	81.00
2. วิทยุ - เทป		
2.1 มี	90	71.40
2.2 ไม่มี	36	28.60
3. โทรทัศน์		
3.1 มี	115	91.30
3.2 ไม่มี	11	8.70
4. เครื่องเล่นวีดีโอ		
4.1 มี	15	11.90
4.2 ไม่มี	111	88.10
5. ไม่มี	4	3.20

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 24 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟจำนวน 126 คน มีสื่อต่างๆอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้ดังนี้

วิทยุทรานซิสเตอร์ มีผู้ที่มีอยู่ภายในบ้านเพียง 24 คน

วิทยุ - เทป มีผู้ที่มีอยู่ภายในบ้านเพียง 90 คน

โทรทัศน์ มีผู้ที่มีอยู่ภายในบ้านเพียง 115 คน

เครื่องเล่นวีดีโอ มีผู้ที่มีอยู่ภายในบ้านเพียง 15 คน

ซึ่งแสดงว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีสื่อสำหรับช่วยในการศึกษาหาความรู้ คือโทรทัศน์มากที่สุดถึง 115 คน รองลงมา คือ มีวิทยุ - เทป จำนวน 90 คน

ตาราง 25 สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน

สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. หนังสือ	88	69.80
2. โทรทัศน์	31	24.60
3. วิทยุ	7	5.60
รวม	126	100.00

จากตาราง 25 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนโดยใช้หนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้มากที่สุดมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมาคือ สื่อจากโทรทัศน์ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 และสื่อจากวิทยุมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตาราง 26 ประโยชน์ของการเรียนสายสามัญต่องานที่ทำ

ประโยชน์ของการเรียนต่องานที่ทำ	ความถี่	ร้อยละ
1. มี	119	94.40
2. ไม่มี	7	5.60
รวม	126	100.00

จากตาราง 26 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความคิดว่าการเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่องานที่ทำมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40 และมีความคิดว่าการเรียนสายสามัญไม่มีประโยชน์ต่องานมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตาราง 27 การมีวุฒิปัตรมอบให้เมื่อเรียนจบแล้ว

ความคิดเห็นเรื่องวุฒิปัตร์	ความถี่	ร้อยละ
1. ต้องการ	125	99.20
2. ไม่ต้องการ	1	0.80
รวม	126	100.00

จากตาราง 27 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบแล้วต้องการวุฒิปัตร์มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 99.20 และเห็นว่าไม่ต้องการวุฒิปัตร์มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

ตาราง 28 การให้การสนับสนุนในการเรียนของผู้ปกครอง

การสนับสนุนของผู้ปกครอง	ความถี่	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองสนับสนุนปานกลาง	81	64.20
2. ผู้ปกครองสนับสนุนมาก	39	31.00
3. ผู้ปกครองสนับสนุนน้อย	6	4.80
รวม	126	100.00

จากตาราง 28 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนในการเรียนของผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคือ 81 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมาคือ ผู้ปกครองสนับสนุนมากมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และผู้ปกครองสนับสนุนน้อยมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ ซึ่งจากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 425 คน พบว่ามีผู้ต้องการการศึกษาต่อทางด้านการศึกษายาอาชีพจำนวน 250 คน ดังปรากฏในตาราง 29 - 44

ตาราง 29 ประเภทอาชีพที่ต้องการศึกษาต่อทางด้านการศึกษายาอาชีพ

ประเภทอาชีพที่ต้องการศึกษาต่อ	ความถี่	ร้อยละ
1. วิชาชีพพระยาสัน	171	68.40
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	68	27.20
3. กลุ่มสนใจ	8	3.20
4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	3	1.20
รวม	250	100.00

จากตาราง 29 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อทางด้านการศึกษายาอาชีพประเภทวิชาชีพพระยาสันมีจำนวนมากที่สุดคือ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมาคือ ประเภทประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 กลุ่มสนใจมีจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 3.20 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.20

ตาราง 30 สาขาวิชาที่ต้องการเรียน

สาขาวิชาที่ต้องการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	59	23.60
2. สาขาวิชาการโรงแรมและท่องเที่ยว	58	23.20
3. สาขาวิชาการจัดการ	49	19.60
4. สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	40	16.00
5. สาขาวิชาบัญชี	25	10.00
6. สาขาวิชาการขาย	19	7.60
รวม	250	100.00

จากตาราง 30 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนสายอาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีจำนวนมากที่สุดคือ 59 คนคิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมาคือ สาขาวิชาการโรงแรมและท่องเที่ยว มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 สาขาวิชาการจัดการ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 สาขาวิชาบัญชีมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 สาขาวิชาการขาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60

ตาราง 31 วิชาชีพพระยะสันที่ต้องการฝึกอบรม

วิชาชีพพระยะสันที่ต้องการฝึกอบรม	ความถี่	ลำดับที่
1. ตัดเย็บเสื้อผ้า	48	1
2. อาหารและขนม	41	2
3. ภาษาอังกฤษ	36	3
4. ตัดผมเสริมสวย	34	4
5. พิมพ์ดีด	24	5
6. บัญชี	23	6
7. คอมพิวเตอร์	21	7
8. ประติษฐ์ดอกไม้	18	8
9. ถักโครเชต์, นิตติ้ง	5	9
รวม	250	

จากตาราง 31 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน โดยเลือกเรียนวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นลำดับที่ 1 มีจำนวน 48 คน ลำดับที่ 2 อาหารและขนม มีจำนวน 41 คน ลำดับที่ 3 ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 36 คน ลำดับที่ 4 ตัดผมเสริมสวย มีจำนวน 34 คน ลำดับที่ 5 พิมพ์ดีด มีจำนวน 24 คน ลำดับที่ 6 บัญชี มีจำนวน 23 คน ลำดับที่ 7 คอมพิวเตอร์ มีจำนวน 21 คน ลำดับที่ 8 ประติษฐ์ดอกไม้ มีจำนวน 18 คน และลำดับที่ 9 ถักโครเชต์, นิตติ้ง มีจำนวน 5 คน

ตาราง 32 ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาชีพ

ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	136	54.40
2. เพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง	83	33.20
3. เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ	31	12.40
รวม	250	100.00

จากตาราง 32 พบว่า ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาชีพของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมีจำนวนมากที่สุดคือ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40 รองลงมาคือเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40

ตาราง 33 หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ

หลักสูตรวิชาชีพที่ต้องการฝึกอบรม	ความถี่	ร้อยละ
1.หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง	86	34.40
2.หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 100 ชั่วโมง	82	32.80
3.หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 150 ชั่วโมง	75	30.00
4.หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 300 ชั่วโมง	7	2.80
รวม	250	100.00

จากตาราง 33 พบว่า หลักสูตรที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุดคือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 รองลงมาคือ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 100 ชั่วโมง มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 150 ชั่วโมง มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 300 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

ตาราง 34 วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ

วิธีการจัดการเรียนการสอน	ความถี่	ร้อยละ
1. เรียนด้วยการฝึกงานในสถานประกอบการ	123	49.20
2. จัดฝึกอบรมระยะสั้น	94	37.60
3. เชิญวิทยากรมาบรรยาย	33	13.20
รวม	250	100.00

จากตาราง 34 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพแบบ เรียนด้วยการฝึกงานในสถานประกอบการมีจำนวนมากที่สุดคือ 123 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมา คือ จัดฝึกอบรมระยะสั้น มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 และเชิญวิทยากรมาบรรยาย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20

ตาราง 35 วันที่ต้องการเรียน

วันที่ต้องการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
1. วันจันทร์ - ศุกร์	170	68.00
2. วันอาทิตย์	29	11.60
3. วันอังคาร	28	11.20
4. วันเสาร์	14	5.60
5. ทุกวัน	9	3.60
รวม	250	100.00

จากตาราง 35 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการเรียนในวันจันทร์-ศุกร์ มีจำนวนมากที่สุดคือ 170 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ เรียนในวันอาทิตย์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60 เรียนในวันอังคาร มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 เรียนในวันเสาร์ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 และเรียนทุกวัน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตาราง 36 ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดอบรมวิชาชีพ

ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดอบรมวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. ช่วงเช้า เวลา 09.00 - 12.00 น.	133	53.20
3. ช่วงเย็น เวลา 16.00 - 19.00 น.	59	23.60
2. ช่วงบ่าย เวลา 13.00 - 16.00 น.	44	17.60
4. ช่วงค่ำ เวลา 19.00 - 21.00 น.	14	5.60
รวม	250	100.00

จากตาราง 36 พบว่า ช่วงเวลาที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการฝึกอบรมวิชาชีพมากที่สุด คือ ช่วงเช้า 09.00 -12.00 น. มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 รองลงมาคือ ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 ช่วงบ่าย 13.00 - 16.00 น. มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และช่วงค่ำ 19.00 - 21.00 น. มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตาราง 37 การฝึกวิชาชีพกับหน่วยงาน

การฝึกวิชาชีพกับหน่วยงาน	ความถี่	ร้อยละ
1. เคยฝึกกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	80	32.00
2. ไม่เคยฝึกอาชีพกับหน่วยงานใด	72	28.80
3. เคยฝึกกับโรงงานหรือสถานประกอบการอื่น ๆ	65	26.00
4. เคยฝึกกับวิทยาลัยการอาชีพ	21	8.40
5. เคยฝึกกับวิทยาลัยสารพัดช่าง	12	4.80
รวม	250	100.00

จากตาราง 37 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟเคยฝึกวิชาชีพกับหน่วยงานศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ ไม่เคยฝึกอาชีพกับหน่วยงานใด มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 ฝึกอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการอื่น ๆ มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ฝึกอาชีพในวิทยาลัยการอาชีพ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และฝึกอาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตาราง 38 สถานที่ที่ต้องการเปิดสอนวิชาชีพ

สถานที่ที่ต้องการเปิดสอนวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	83	33.20
2. สถานประกอบการ	70	28.00
3. ศูนย์ชุมชน	54	21.60
4. วิทยาลัยการอาชีพ	23	9.20
5. วิทยาลัยสารพัดช่าง	20	8.00
รวม	250	100.00

จากตาราง 38 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้เปิดสอนวิชาชีพที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมา คือ เปิดสอนที่สถานประกอบการ มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 เปิดสอนที่ศูนย์ชุมชน มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 เปิดสอนที่วิทยาลัยการอาชีพ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 และเปิดสอนที่วิทยาลัยสารพัดช่าง มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตาราง 39 การจัดครูมาสอนวิชาชีพ

การจัดครูมาสอนวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. จัดโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	124	49.60
2. จัดโดยผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ	101	40.40
3. จัดโดยครูจากท้องถิ่น	25	10.00
รวม	250	100.00

จากตาราง 39 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดหาครูมาสอนวิชาชีพโดยให้ทางศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดให้มีจำนวนมากที่สุดคือ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาคือ เชิญผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการมาสอน มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 และครูจากท้องถิ่น มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตาราง 40 ค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพ

ค่าใช้จ่ายในการเรียนวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. จ่ายเองครึ่งหนึ่ง และรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง	159	63.60
2. ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด	84	33.60
3. จ่ายเองทั้งหมด	7	2.80
รวม	250	100.00

จากตาราง 40 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน วิชาชีพโดยจะจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง มีจำนวนมากที่สุด คือ 159 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 รองลงมาคือ ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 และจ่ายเองทั้งหมด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

ตาราง 41 การมีวุฒิปัตรมอบให้เมื่อเรียนจบแล้ว

ความคิดเห็นเรื่องวุฒิปัตร์	ความถี่	ร้อยละ
1. ต้องการ	244	97.60
2. ไม่ต้องการ	6	2.40
รวม	250	100.00

จากตาราง 41 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบแล้วต้องการวุฒิปัตร์ มีจำนวนมากที่สุดคือ 244 คน คิดเป็นร้อยละ 97.60 และเห็นว่าไม่ต้องการวุฒิปัตร์ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ตาราง 42 นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ

นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. เป็นอาชีพเสริม	173	69.20
2. เป็นอาชีพหลัก	77	30.80
รวม	250	100.00

จากตาราง 42 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพเสริม มีจำนวนมากที่สุดคือ 173 คน คิดเป็นร้อยละ 69.20 และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลัก มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80

ตาราง 43 การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ

การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
1. ไม่เป็น	201	80.40
2. เป็น	49	19.60
รวม	250	100.00

จากตาราง 43 พบว่า การทำงานของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40 และการทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60

ตาราง 44 ปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบ

ความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยสนับสนุน	ความถี่	ร้อยละ
1. เงินทุน		
1.1 มีทุนมาก	27	10.80
1.2 มีทุนปานกลาง	171	68.40
1.3 มีทุนน้อย	52	20.80
2. เครื่องมือ		
2.1 มี	43	17.20
2.2 ไม่มี	207	82.80
3. สถานที่		
3.1 มี	66	26.40
3.2 ไม่มี	184	73.60

จากตาราง 44 พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพภายหลังจากที่เรียนวิชาชีพจบแล้ว ดังนี้

เงินทุน พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีทุนปานกลางมากที่สุด มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมาคือ มีทุนน้อย มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และมีเพียง 27 คน ที่ตอบว่ามีทุนมาก คิดเป็นร้อยละ 10.80

เครื่องมือ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีเครื่องมือพร้อมที่จะประกอบอาชีพ ได้เพียง 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่มีเครื่องมือ มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 82.80

สถานที่ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีสถานที่ที่จะประกอบอาชีพ ได้เพียง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40 ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่มีสถานที่ที่จะประกอบอาชีพ มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสามัญและความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ

ในตอนนี้เป็นรายละเอียดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ และความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ ของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ดังปรากฏในตาราง 45 - 46

ตาราง 45 รายละเอียดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม	ความถี่ (N=53)
1. ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์	17
2. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนยาสามัญ	12
3. ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน	10
4. ต้องการให้จัดการศึกษาหลังเลิกงาน	7
5. ต้องการให้จัดศูนย์บริการการศึกษาสำหรับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ	4
6. ต้องการการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	3
รวม	53

จากตาราง 45 พบว่า จากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ 53 คน ที่ให้รายละเอียดเพิ่มเติม พบว่า ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ มีจำนวนมากที่สุดคือ 17 คน รองลงมาคือ ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนยาสามัญ มีจำนวน 12 คน ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน มีจำนวน 10 คน ต้องการให้จัดการศึกษาหลังเลิกงาน มีจำนวน 7 คน ต้องการให้จัดศูนย์บริการการศึกษาสำหรับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ มีจำนวน 4 คน และต้องการการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 3 คน

ตาราง 46 รายละเอียดความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม	ความถี่ (N=63)
1. ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพเรื่องการจัดสวนหย่อม	20
2. ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในเวลาเลิกงาน	16
3. ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์	12
4. ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่ทำงาน	11
5. ต้องการให้จัดกลุ่มสนใจสอนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	4
รวม	63

จากตาราง 46 พบว่า จากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ 63 คน ที่ให้รายละเอียดเพิ่มเติม พบว่า ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพเรื่องการจัดสวนหย่อมมีจำนวนมากที่สุดคือ 20 คน รองลงมาคือ ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในเวลาเลิกงาน มีจำนวน 16 คน ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ มีจำนวน 12 คน ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่ทำงาน มีจำนวน 11 คน และต้องการให้จัดกลุ่มสนใจสอนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจำนวน 4 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจ(SurveyStudy)ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งสามารถสรุปตามหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ใน 2 ด้าน คือ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านการศึกษาสายอาชีพ
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากสนามกอล์ฟ 2 สนาม คือ สนามกอล์ฟแกรนด์ การ์เด็น แอนด์ กอล์ฟ คลับ และสนามกอล์ฟเอเวอร์ กรีน ฮิลล์ กอล์ฟ คลับ โดยใช้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟทุกคน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 425 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำผลจากการศึกษาค้นคว้า และการสัมภาษณ์ มากำหนดรายละเอียดของเนื้อหาข้อคำถามและสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ

ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ และความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการสนามกอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 2 แห่ง ในการอนุญาตให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบแบบสอบถาม
2. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 28 สิงหาคม 2541 ถึง 6 กันยายน 2541 โดยใช้แบบสอบถามกับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 425 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 425 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด
2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ความสนใจในการศึกษาต่อ โดยแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ โดยแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
5. วิเคราะห์ความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ โดยแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
6. วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญและความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ โดยการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 425 คน มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 45.40 จบการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด มีจำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 59.10 เป็นผู้ที่แต่งงานแล้วมีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 มีรายได้ต่อเดือนมากที่สุดคือ น้อยกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวน 404 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10

ความสนใจในการศึกษาต่อ

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีความจำเป็น จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 86.60 โดยให้เหตุผลในข้อนี้ว่าได้ความรู้เพิ่มเติม จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30 รองลงมาก็คือ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 และทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดเวลา มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่มีความจำเป็น มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 โดยให้เหตุผลในข้อนี้ว่ามีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัวมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 รองลงมาก็คือ อายุมากมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ไม่มีทุนเพื่อการศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 สุขภาพไม่ดี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 และไม่เห็นประโยชน์ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการการศึกษาต่อจำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และไม่ต้องการการศึกษาต่อมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากไม่เคยเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาก็คือเคยเรียนมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 และกำลังเรียนอยู่มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากรู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มีจำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 77.60 รองลงมาก็คือ ไม่รู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่สนใจมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยแนะแนวอาชีพมีจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาก็คือ ช่วยแนะแนวการศึกษาต่อมีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 การตัดเย็บเสื้อผ้า มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 การทำอาหารและขนมมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และไม่ต้องการมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟคิดว่ากิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น มีจำนวนมากที่สุดคือ 246 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาก็คือ นำไปเปลี่ยนอาชีพได้ มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ไม่ทราบ ไม่เคยใช้บริการมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และคิดว่าไม่มีประโยชน์ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากไม่เคยใช้บริการการศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาก็คือ เคยใช้บริการฝึกอาชีพระยะสั้น มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 เคยใช้บริการในการศึกษาสายสามัญมีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ

16.50 เคยใช้บริการห้องสมุดประชาชนมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 เคยใช้บริการที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้านมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และเคยใช้บริการกลุ่มสนใจมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

ครอบครัวของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากอ่านหนังสือพิมพ์ มีจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมาคือ อ่านนิตยสารบันเทิง มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 อ่านนวนิยาย มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 หนังสือวิชาการความรู้ / อาชีพ มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 และไม่มีใครได้อ่าน มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ มากที่สุดมีจำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 98.50 รองลงมาคือ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 19.70 อ่านหนังสือพิมพ์/หาความรู้เพิ่มเติม มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และวิ่งออกกำลังกาย มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากใช้เวลาในการทำงานบ้านวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา คือวันละ 3 - 4 ชั่วโมง มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 วันละมากกว่า 6 ชั่วโมง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 วันละ 5 - 6 ชั่วโมง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และไม่ต้องทำงานบ้าน มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการที่จะศึกษาต่อด้านการศึกษาสายอาชีพมากที่สุด มีจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 รองลงมา คือ ด้านการศึกษาสายสามัญมีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 และไม่ต้องการศึกษาต่อมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50

ความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟที่ต้องการศึกษาด้านการศึกษาสายสามัญ มีจำนวน 126 คน สรุปความต้องการได้ดังนี้

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 8.70 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากมีจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาต่อเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 รองลงมาคือ เพื่อนำไปเปลี่ยนอาชีพ มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และเพื่อป้องกันไม่ให้คนดูถูก มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนมากต้องการให้เปิดสอนในบริเวณที่พักแคตตี้มีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 76.20 รองลงมาคือ โรงเรียนใกล้เคียงมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และศูนย์ชุมชนมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนในวันจันทร์-ศุกร์ มากที่สุด มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20 รองลงมาคือ เรียนในวันเสาร์ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.10 เรียนในวันอาทิตย์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 เรียนในวันอังคาร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 และเรียนในวันศุกร์ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30

ช่วงเวลาที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ช่วงเช้า 09.00 -12.00 น. มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 รองลงมาคือ ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ช่วงบ่าย 13.00 -16.00 น. มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และช่วงค่ำ 19.00-21.00 น. มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน โดยจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 68.30 รองลงมาคือ ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมดมีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และจ่ายเองทั้งหมดมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการลักษณะรูปแบบการเรียนโดยเรียนเป็นแบบทางไกล (พบกลุ่มทุกสัปดาห์ ใช้สื่อ มีคู่มือ) มากที่สุด มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมาคือ แบบตนเอง (เรียนเองแล้วมาสอบ)มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และแบบชั้นเรียน (เข้าเรียนพร้อมกับคนอื่น ๆ) มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ทางศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจัดให้มากที่สุด มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 รองลงมาคือ ใช้ครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษา มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และครูจากโรงเรียนประถมศึกษา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดวิธีสอนแบบการศึกษาออกสถานที่ มากที่สุด มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมา คือ แบบบรรยาย มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 แบบสาธิต มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และแบบอภิปรายมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการวิธีการประเมินผล โดยการสอบข้อเขียนมากที่สุดมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมาคือให้ผู้เรียนกับครูร่วมกันประเมิน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 และทดสอบความรู้โดยการสัมภาษณ์มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่มีสื่ออยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้มากที่สุด คือ โทรทัศน์ มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 91.30 รองลงมา คือ วิทยุ - เทป มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 วิทยุทรานซิสเตอร์ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และเครื่องเล่นวีดีโอ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนโดยใช้หนังสือเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้อย่างมากที่สุด มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 รองลงมาคือ สื่อจากโทรทัศน์ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 และสื่อจากวิทยุมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความคิดว่าการเรียนสายสามัญมีประโยชน์ต่องานที่ทำมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40 และมีความคิดว่าการเรียนสายสามัญไม่มีประโยชน์ต่องานที่ทำมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบแล้วต้องการวุฒิบัตรมีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 99.20 และเห็นว่าไม่ต้องการวุฒิบัตรมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนในการเรียนของผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คือ 81 คน คิดเป็นร้อยละ 64.20 รองลงมาคือ ผู้ปกครองสนับสนุนมากมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และผู้ปกครองสนับสนุนน้อยมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟที่ต้องการศึกษาต่อด้านการศึกษายาอาชีพ มีจำนวน 250 คน สรุปความต้องการได้ดังนี้

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อด้านการศึกษายาอาชีพประเภทวิชาชีพระยะสั้นมีจำนวนมากที่สุดคือ 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมาคือ ประเภทประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.20 กลุ่มสนใจมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการเรียนสายอาชีพสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีจำนวนมากที่สุดคือ 59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมาคือ สาขาวิชาการโรงแรมและท่องเที่ยว มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 สาขาวิชาการจัดการ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 สาขาวิชาบัญชีมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสาขาวิชาการขาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน โดยเลือกเรียนวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นลำดับที่ 1 มีจำนวน 48 คน ลำดับที่ 2 อาหารและขนม มีจำนวน 41 คน ลำดับที่ 3 ภาษาอังกฤษ มีจำนวน 36 คน ลำดับที่ 4 ตัดผมเสริมสวย มีจำนวน 34 คน ลำดับที่ 5 พิมพ์ดีด มีจำนวน 24 คน ลำดับที่ 6 บัญชี มีจำนวน 23 คน ลำดับที่ 7 คอมพิวเตอร์ มีจำนวน 21 คน ลำดับที่ 8 ประดิษฐ์ดอกไม้ มีจำนวน 18 คน และลำดับที่ 9 ถักโครเชต์, นิตติ้ง มีจำนวน 5 คน

ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาชีพของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมีจำนวนมากที่สุดคือ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40 รองลงมาคือ เพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40

หลักสูตรที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันไม่เกิน 200 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุดคือ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 รองลงมาคือ หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไม่เกิน 100 ชั่วโมง มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไม่เกิน 150 ชั่วโมง มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไม่เกิน 300 ชั่วโมง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพแบบเรียนด้วยการฝึกงานในสถานประกอบการมีจำนวนมากที่สุดคือ 123 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมาคือ จัดฝึกอบรมพระยะสัน มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 และเชิญวิทยากรมาบรรยาย มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการเรียนในวันจันทร์ - ศุกร์มีจำนวนมากที่สุดคือ 170 คน คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ เรียนในวันอาทิตย์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60 เรียนในวันอังคาร มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 เรียนในวันเสาร์ มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 และเรียนทุกวัน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ช่วงเวลาที่พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการฝึกอบรมวิชาชีพมากที่สุด คือ ช่วงเช้า 09.00 - 12.00 น. มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 53.20 รองลงมาคือ ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น. มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 ช่วงบ่าย 13.00 - 16.00 น. มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และช่วงค่ำ 19.00 - 21.00 น. มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟเคยฝึกวิชาชีพกับหน่วยงานศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาคือ ไม่เคยฝึกอาชีพกับหน่วยงานใด มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 ฝึกอาชีพในโรงงานหรือสถานประกอบการอื่น ๆ มีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ฝึกอาชีพในวิทยาลัยการอาชีพ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และฝึกอาชีพในวิทยาลัยสารพัดช่าง มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้เปิดสอนวิชาชีพที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีจำนวนมากที่สุดคือ 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมา คือ เปิดสอนที่สถานประกอบการ มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 เปิดสอนที่ศูนย์ชุมชน มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 เปิดสอนที่วิทยาลัยการอาชีพ มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 และเปิดสอนที่วิทยาลัยสารพัดช่าง มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดหาครูมาสอนวิชาชีพโดยให้ทางศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดให้มีจำนวนมากที่สุดคือ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาคือ เชิญผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการมาสอน มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 และครูจากท้องถิ่น มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน วิชาชีพโดยจะจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง มีจำนวนมากที่สุด คือ 159 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 รองลงมาคือ ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 และจ่ายเองทั้งหมด มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบแล้วต้องการวุฒิปัตร มีจำนวนมากที่สุดคือ 244 คน คิดเป็นร้อยละ 97.60 และเห็นว่าไม่ต้องการวุฒิปัตร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพเสริม มีจำนวนมากที่สุดคือ 173 คน คิดเป็นร้อยละ 69.20 และนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลัก มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80

การทำงานของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 80.40 และการทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60

พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีปัจจัยสนับสนุนในการประกอบอาชีพภายหลังจากที่เรียนวิชาชีพจบแล้ว ดังนี้

เงินทุน พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีทุนปานกลางมากที่สุด มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมาคือ มีทุนน้อย มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และมีเพียง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 ที่ตอบว่ามีทุนมาก

เครื่องมือ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีเครื่องมือพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้เพียง 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่มีเครื่องมือ มีจำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 82.80

สถานที่ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบว่า มีสถานที่ที่จะประกอบอาชีพได้เพียง 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40 ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่มีสถานที่ที่จะประกอบอาชีพ มีจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสายสามัญและความต้องการด้านการศึกษายาสายอาชีพ

ด้านการศึกษายาสายสามัญ จากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ 53 คน ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ มีจำนวน 17 คน ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์การเรียนสายสามัญ มีจำนวน 12 คน ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน มีจำนวน 10 คน ต้องการให้จัดการศึกษาหลังเลิกงาน มีจำนวน 7 คน ต้องการให้จัดศูนย์บริการการศึกษาสำหรับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ มีจำนวน 4 คน และต้องการการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 3 คน

ด้านการศึกษายาสายอาชีพ จากจำนวนพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ 63 คน ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพเรื่องการจัดสวนหย่อม มีจำนวน 20 คน ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในเวลาเลิกงาน มีจำนวน 16 คน ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ มีจำนวน 12 คน ต้องการให้มีการจัดการสอนวิชาชีพใกล้บริเวณที่ทำงาน มีจำนวน 11 คน และต้องการให้จัดกลุ่มสนใจสอนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีจำนวน 4 คน

อภิปรายผล

ความสนใจในการศึกษาต่อ

จากการวิจัย พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี เห็นว่ามีความจำเป็นในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพราะทำให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันสังคมไทยเรา การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ พ่อแม่จะชักชวนให้ลูกของตนเรียนให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ และเตรียมงานอาชีพให้ลูกเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การยกย่องในสังคม และสามารถยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ซึ่งการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นหน้าที่รับผิดชอบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีหน้าที่และมีบทบาทต่อการดำเนินการจัดการศึกษาให้แก่กลุ่มต่าง ๆ ผู้ค้อยโอกาสก็เป็นเป้าหมายหนึ่งที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้วางนโยบายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือ ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 ข : 32 - 33) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของโสมอุษา เลียงถนอม (2528 : 22) เหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า เหตุจูงใจให้ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติ คือต้องการมีความรู้และต้องการมีความรู้ในขั้นสูงต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของชลทิพย์

เอี่ยมสำอาด (2530 : 30) การประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษานอกโรงเรียนที่มีต่อประชาชนในชนบท พบว่า เหตุผลที่ประชาชนในชนบทเข้าร่วมโครงการการศึกษานอกโรงเรียนคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ฝีมือ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

โอกาสในการศึกษาต่อ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อถ้ามีโอกาส ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความต้องการความสำเร็จในชีวิตทางด้านการศึกษา ทุกคนยอมที่จะต้องการเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อนำความรู้ ประสบการณ์หรือสิ่งอื่นมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ของโนลส์ (สัณนิพัฒน์ วัฒนวงศ์. 2533 :104 ; อ้างอิงมาจาก Knowles.1970) ที่ว่ามนุษย์ต้องการความเจริญงอกงาม ต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และต้องการได้รับการยอมรับในสังคม และสอดคล้องกับงานการวิจัยของบำเพ็ญ แสงดี(2532 :บทคัดย่อ)ศึกษาเกี่ยวกับการให้การศึกษาออกโรงเรียนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนจังหวัดสุรินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจอยากเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นหากมีโอกาส

การเข้าเรียนในการศึกษานอกโรงเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัวทำให้เมื่อจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบโรงเรียน พ่อแม่ไม่สามารถให้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ต้องออกมาประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว และขาดผู้แนะแนวทางในการศึกษาต่อในระบบการศึกษานอกโรงเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของมณฑา ทศนประดับ (2533 : 91) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญประเภททางไกลของผู้จบการศึกษาภาคบังคับในจังหวัดเชียงราย พบว่า กลุ่มผู้เข้าเรียนต่อส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีพี่น้องจำนวนมาก และลำดับที่ของการมีบุตรเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของการเข้าเรียนหรือไม่เข้าเรียนต่อได้ ทางด้านอายุและเพศนั้นทางด้านเพศมีผลต่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายไม่มากนัก ผู้หญิงไม่เรียนต่อมากกว่าผู้ชายเล็กน้อย และสอดคล้องกับงานการวิจัยของชูเพ็ญศรี วงศ์พุทรา (2514 : 33) ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากการศึกษาภาคบังคับ พบว่า บิดาที่มีอาชีพเกษตรกรรม ส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อน้อยกว่าครอบครัวที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ

การรู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่รู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานบางคนเคยเรียน กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย และเคยฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับงานการวิจัยของสุริยา บุญเฉลิม (2536 : 91) ที่ศึกษาสาเหตุการไม่เรียนต่อของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การรู้จักศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาคร ไม่รู้จักมากกว่ารู้จัก ที่รู้จักเพราะการประชาสัมพันธ์ของศูนย์รู้จักเพราะญาติพี่น้องบอก

เรื่องที่ต้องการให้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนช่วยเหลือ พบว่า พนักงานส่วนใหญ่ ต้องการให้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนช่วยแนะแนวอาชีพ ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่จาก ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนมีความรู้ ความชำนาญ และเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง เรื่องการจัดการศึกษาออกโรงเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของอนิรุทธ คัมภักดิ์ (2536 :48) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาออกโรงเรียนของชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัด ต้องการให้มีการแนะแนวเกี่ยวกับการศึกษาออกโรงเรียนในระดับต่าง ๆ

ประโยชน์ของกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่คิดว่าประโยชน์ของกิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาด้านการศึกษายาสามัญ และด้านการศึกษายา อาชีพ ของการศึกษาออกโรงเรียนให้ความรู้และฝึกทักษะ โดยการจัดหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แก่ผู้ที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาเข้าเรียนเพื่อพัฒนาแรงงานไร้อาชีพให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ ให้มีความหลากหลาย และยืดหยุ่นตามความต้องการของตลาดแรงงาน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำหน่วยกิตการเรียนไปถ่ายโอนสู่หลักสูตรอื่นได้ (คณะกรรมการจัดทำเอกสารแนะแนวการศึกษา. 2535 : 4)

การใช้บริการการศึกษาออกโรงเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ใช้ บริการการศึกษาออกโรงเรียนในรูปแบบการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากใช้เวลาในการฝึกอบรมน้อย มีความหลากหลายในสาขาวิชาให้เลือกตามความต้องการของผู้เข้าอบรม เมื่อจบการอบรมแล้ว สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานการวิจัยของวัฒนา องค์เนกนันต์ (2530 : 30) การศึกษาความต้องการในการรับบริการทางการศึกษาออกโรงเรียนของสตรี ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า สตรีส่วนใหญ่ เคยใช้บริการการศึกษาออกโรงเรียนที่เป็นรูปของอาชีพ , กลุ่มสนใจ , ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน , ห้องสมุดประชาชน , การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐาน , การศึกษายาสามัญ รวมทั้งการศึกษาทางวิทยุ - โทรทัศน์

ประเภทของหนังสือที่ใช้อ่านในครอบครัว พบว่า ครอบครัวของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานที่มีการศึกษาจบระดับการศึกษาภาคบังคับหรือสูงกว่า สามารถอ่านหนังสือได้พอมีเวลาว่างหลังจากการทำงานประจำวัน ได้ศึกษาเอกสารสิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นลักษณะวิธีหาความรู้ที่เหมาะสมและสะดวกมากที่สุด ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของอนิรุทธ คัมภักดิ์ (2536 :91) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาออกโรงเรียนของชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในชุมชนแออัดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาออกโรงเรียนด้านข่าวสารข้อมูล คือต้องการหนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับร้อยละ 12.90

การใช้เวลาว่าง พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการฟังวิทยุ โทรทัศน์ เนื่องจากมีช่วงเวลาว่างไม่ได้ออกรอบ ซึ่งในที่พักแค่นี้มีให้บริการ ผลการวิจัย

ครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของวัน สังข์สะอาด (2505 : 137) การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนสามัญศึกษา และอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่างานอดิเรกที่ชอบทำในเวลาว่าง คือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ และการทำสวนครัว

ใช้เวลาในการทำงานบ้าน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทำงานบ้าน 1 - 2 ชั่วโมง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานส่วนใหญ่ทำงานแบกถุงไม้กอล์ฟเกือบทั้งวันเลยไม่มีเวลาทำงานบ้าน นอกจากนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟชอบฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาว่างจึงทำให้มีเวลาในการทำงานบ้านน้อย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของวัฒนา องค์เนกนันต์ (2530 : 30) ที่ศึกษาความต้องการในการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของสตรี ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าสตรีส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการทำงานบ้าน 3 - 4 ชั่วโมง รองลงมาใช้เวลาทำงานบ้าน 1 - 2 ชั่วโมง ในทุกหมู่บ้าน ความต้องการในการศึกษาต่อ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อด้านการศึกษาศาสตรียุคใหม่ ทั้งนี้เนื่องมาจากต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาอาชีพนำความรู้ไปประกอบอาชีพเสริมและอาชีพหลัก เพื่อให้เกิดความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและมีรายได้เพิ่ม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของบำรุง สุขพรรณ (2526 : 111) รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมืองและชนบท พบว่า ประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมืองและชนบทที่มีอายุ 7 - 24 ปี ร้อยละ 99.00 ต้องการมีรายได้เพิ่ม และมีอาชีพที่มั่นคง ร้อยละ 98.00 ต้องการอบรมวิชาชีพ

ความต้องการด้านการศึกษาศายสามัญ

จากการวิจัย พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานเมื่อเรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐบาลได้มีนโยบายจัดการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส เมื่อคิดจะศึกษาต่อจึงต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและต่อเนื่องกัน เป็นการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีความเห็นด้วยกับการที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จะเข้าไปจัดดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาศายสามัญ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากบทบาท และหน้าที่ของกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ดำเนินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนให้แก่กลุ่มคนต่าง ๆ และพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ก็เป็นเป้าหมายหนึ่งที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้วางนโยบายเพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือโดยกำหนดเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)ที่จะจัดการศึกษาให้เพื่อเป็นการพัฒนาคน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2539 ข : 32-33) ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับงานการวิจัยของบวร พุทธวณิช (2536 : 41) ที่ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการการศึกษาต่อในระดับความรู้มัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น

จุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาต่อ พบว่าพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง สามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และพนักงานยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการศึกษาจึงมีความต้องการที่จะมีความรู้เพิ่มเติม เรื่องการศึกษาต่อ เพื่อจะได้เตรียมตัวในการเรียนนอกระบบโรงเรียนตามที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนเป็นผู้จัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้มีโอกาสพัฒนาตนเองด้านการศึกษา ความต้องการความสำเร็จในชีวิตทางด้านการศึกษา ทุกคนย่อมที่จะต้องการเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อนำความรู้ประสบการณ์หรือสิ่งอื่นมาใช้ในการชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ของโนลส์ (สัว์ณณ์ วัฒนวงศ์. 2533 : 104 ; อ้างอิงมาจาก Knowles. 1970) ที่ว่ามนุษย์ต้องการความเจริญงอกงาม ต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และต้องการได้รับการยอมรับในสังคม

สถานที่ที่ต้องการให้เปิดสอน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความต้องการที่จะให้จัดการศึกษาสายสามัญ ที่บริเวณที่พักแคคตัส ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสนามกอล์ฟแต่ละสนามอยู่ห่างจากชุมชน ถ้ามีการจัดการเรียนการสอนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนก็ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของอนิรุทธ คัมภักทวี (2536 :48) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนในชุมชนแออัด ต้องการสถานที่เรียนในชุมชน

วันที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการให้จัดการเรียนการสอนในวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเวลาเช้า เวลา 09.00 - 12.00 น. ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเป็นช่วงที่ว่างมีผู้มาใช้บริการน้อย จึงมีเวลาว่างและหากมีการจัดการเรียนการสอน ก็จะสามารถเข้าเรียนได้

ค่าใช้จ่ายในการเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟพอมีเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายในครอบครัวในการเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนบ้างเป็นบางส่วนและต้องการให้รัฐช่วยเหลือด้วยอีกทางหนึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของสมหมาย วันสอน (2527 : 95) ที่ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายของประชาชนในชุมชนแออัดกรุงเทพมหานคร แล้ว พบว่า แม้รายได้ของหัวหน้าครอบครัว จะไม่ตึงเครียดก็เพียงพอที่จะใช้จ่ายภายในครอบครัว และยังมีเงินเหลือพอเก็บออมด้วย

รูปแบบของการเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการเรียนเป็นแบบทางไกล (พบกลุ่มทุกสัปดาห์ ใช้สื่อ และมีคู่มือ) ผู้เรียนจะได้มีเพื่อน มีการอภิปรายซักถามและแนะนำกันได้ ทำให้สนุกกับการเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของอมร จันทรตา (2537 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนะของเยาวชนสตรีภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อการจัดบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนสายสามัญที่ได้รับความสนใจมาก คือ แบบทางไกล

ครูผู้สอนที่ต้องการ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการครูผู้สอนที่ทางศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจัดให้ เพราะศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน มีผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนและการประสานงานอยู่แล้ว ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจัดให้

วิธีการเรียนการสอน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการเรียนด้วยวิธีศึกษาออกสถานที่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษาออกสถานที่ เป็นวิธีสอนที่เปลี่ยนสถานที่เรียนทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และได้รับประสบการณ์โดยตรง ได้เห็นสภาพจริงของสิ่งที่ต้องการศึกษา

การประเมินผล พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการการประเมินผลโดยใช้วิธีการสอบข้อเขียน อาจเป็นเพราะการสอบข้อเขียนจะมีหลักฐานทำให้พิสูจน์ได้ว่ามีความรู้จริงหรือไม่ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 114) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัด ต้องการประเมินผลโดยใช้วิธีสอบข้อเขียน

สื่อที่มีอยู่ภายในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อ โทรทัศน์ ทั้งนี้เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่เห็นภาพและได้ยินเสียง ในปัจจุบันราคาโทรทัศน์ได้ถูกลงมาก ทำให้ประชาชนที่แม้จะมีฐานะไม่ตึงนาก็สามารถซื้อแบบผ่อนส่งได้ รายการต่าง ๆ ในโทรทัศน์ได้ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง นอกจากนี้ กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านทางดาวเทียม ทำให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความรู้เพิ่มมากขึ้น และในปัจจุบันโทรทัศน์เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่จำเป็นสำหรับเกือบทุกครอบครัว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 115) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า สื่อที่มีอยู่ภายในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมที่มีมากที่สุด คือ โทรทัศน์

สื่อที่ต้องการใช้ในการเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการหนังสือประกอบการเรียน อาจเนื่องจากหาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง เป็นการเตรียมตัวในการเรียนก่อนที่จะพบครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น และเหมาะสำหรับเก็บไว้เพื่อการอ้างอิงหรือทบทวน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของโสภิญญา เกื้อกุล (2541 : 92) ที่ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ต้องการหนังสือประกอบการเรียน ร้อยละ 74.47

การเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการทำงาน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาสายสามัญสามารถเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ต่อเนื่อง และสามารถนำวุฒิปัตรไปสมัครงานได้ เนื่องจากการรับสมัครเข้าทำงานมีการกำหนดคุณสมบัติทางการศึกษา และมีประโยชน์ต่อการทำงานเป็นอย่างมากในเรื่องลักษณะของงานที่ทำ ค่าตอบแทนที่ได้รับ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของโสภัญญา เกื้อกุล (2541 : 92) ที่ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า เยาวชนมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการทำ ร้อยละ 93.62

การมีวุฒิปัตรเมื่อเรียนจบ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการวุฒิปัตรเมื่อเรียนจบแล้ว เป็นข้อที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วยเพราะเมื่อเรียนสำเร็จแล้วก็ควรที่จะมีหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จ ความสามารถของบุคคลนั้น ๆ ด้วย จะทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจ และสามารถนำวุฒิปัตรไปแสดงสำหรับการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับในสังคมอีกด้วย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลย์ (2539 : 88) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัด มีความเห็นว่าเมื่อเรียนจบแล้วควรมีการให้วุฒิปัตร ร้อยละ 84.00

การสนับสนุนให้เรียนของผู้ปกครอง พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนให้เรียนจากผู้ปกครองปานกลาง เพื่อให้บุตรหลานของตนได้เรียนหนังสือ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองอาจเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาว่า การศึกษาทำให้คนเกิดการพัฒนามีความรู้ ความสามารถที่จะไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการแสวงหาความเป็นอิสระในทางเศรษฐกิจ (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และจันทมาศ ชื่นบุญ, 2515 :183) ในสังคมไทยเรา งานอาชีพของบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญ พ่อแม่จะชักชวนให้ลูกของตนเรียนให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ และเตรียมงานอาชีพให้ลูกเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การยกย่องในสังคม

ความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ

จากการวิจัย พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อทางด้านการศึกษายาชีพประเภทวิชาชีพพระยะสัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่มีเวลามากพอและต้องทำงานจึงต้องการการศึกษาวชิชาชีพพระยะสัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของอำนวย แดงศรี (2532 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่า ประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก อายุ 15 - 34 ปี ต้องการการศึกษาวชิชาชีพพระยะสันมากที่สุด

สาขาวิชาชีพที่ต้องการเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อทางด้านยาชีพ คือ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันไม่ว่าโรงงาน

อุตสาหกรรมหรือบริษัทต่างใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการบริหารและเก็บรวบรวมข้อมูล ถ้าได้เรียนในสาขาวิชานี้ก็สามารถหางานทำได้ง่ายขึ้น พนักงานสามารถที่จะเรียนให้สำเร็จและนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษา นอกโรงเรียนสายอาชีพ (แสงจันทร์ อินทนนท์, 2536 : 44) คือการฝึกทักษะอาชีพ เป็นการฝึกอบรมวิชาชีพแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความรู้ ทักษะอาชีพในสาขาต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือปรับปรุงอาชีพ โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2537 : 30) มีเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาฝึกอบรมทักษะอาชีพให้มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาอาชีพ

วิชาชีพพระยะสันที่ต้องการฝึกอบรม พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสันคือวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า รองลงมาคือวิชาชีพทำอาหารและขนม และวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันนี้ผู้คนนิยมแต่งกายสวยงามกันมาก หากเรียนวิชาชีพนี้แล้ว โดยเปิดตัดเย็บเสื้อผ้าที่บ้าน การลงทุนก็มีเพียงซื้อจักรตัวเดียว จึงทำให้คนสนใจเรียนกันมาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการเปิดฝึกอบรมของสำนักงานเขตดุสิต (2536 : 2) เกี่ยวกับการฝึกอบรมวิชาชีพ ประชาชนในชุมชนรุ่นที่ 4 พบว่า วิชาชีพที่ประชาชนสนใจมากที่สุด คือวิชาตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี จากข้อมูลที่ได้ว่าพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีทุนปานกลางในการประกอบอาชีพหลังจากที่เรียนสำเร็จแล้ว ดังนั้นวิชาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าจึงอาจเหมาะกับเงินทุนที่มีอยู่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตต์ เอี่ยมละออ (2534:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนของแรงงานสตรีกรณีศึกษาในเขตนิคม อุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า สตรีส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้าร่วม กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ถ้ามีโอกาสและแรงงานสตรีที่มีอายุระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน จะมีความสนใจที่จะเรียนเพื่อสอบเทียบ ส่วนเนื้อหาความรู้สนใจเกี่ยวกับเรื่องการทำอาหารและขนม ความรู้ด้านอนามัย และรักษาโรค และยังสอดคล้องกับงานการวิจัยของวิมล จันประภพ (2532 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของหญิงบริการในเมืองพัทยา พบว่า ส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้รับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน แต่ถ้ามีโอกาสจะศึกษาในโครงการการศึกษาผู้ใหญ่ภาคค่ำ และด้านอาชีพ สนใจการมีธุรกิจเป็นของตนเองเพราะมีอิสระ เช่น ค้าขาย ตัดเย็บเสื้อผ้า เสริมสวย ประกอบอาหาร - ขนม และการเกษตร ต้องการฝึกอาชีพกับหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์ของการเรียนวิชาชีพ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่นำประโยชน์ของการเรียนวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อปรับปรุงอาชีพ ตลอดจนใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอันจะนำไปสู่การยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของโสภานุพิกุลชัย (2525) ที่วิเคราะห์สาเหตุเพื่อพัฒนามาตรฐานการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่

คาดว่าสามารถนำวิชาชีพที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน หลังจากที่ได้รับ การปลดปล่อยตัวแล้ว

หลักสูตรที่ต้องการอบรมวิชาชีพ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ ต้องการหลักสูตรที่ใช้ฝึกอบรมระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง ทั้งนี้เนื่องจากพนักงานไม่มีเวลา มากพอ และต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของ อำนาจ แดงศรี (2532 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ด้านอาชีพของประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก พบว่าประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก อายุ 15 - 34 ปี ต้องการการศึกษาระยะสั้นมากที่สุด

วิธีการเรียนการสอน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการเรียนด้วยการฝึกงานในสถานที่ประกอบการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการประกอบอาชีพเหล่านั้น โดยตรง และทำให้มีทักษะและความชำนาญมากขึ้น ซึ่งงานวิจัยนี้สอดคล้องกับนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2537 : 49) เรื่องการจัดและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อให้การเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ชุมชน สังคมนั้นดำเนินงานมุ่งเน้นสร้างหรือจัดการให้มีแหล่งความรู้ขึ้นในตำบล หมู่บ้าน และเป็นการส่งเสริมเครือข่าย การเรียนรู้การศึกษานอกโรงเรียนของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

วันที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ในวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเวลาเช้า 09.00 -12.00น. ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นช่วงที่ว่างมีผู้มาใช้บริการน้อย จึงมีเวลาว่างและหากมีการ จัดการเรียนการสอน ก็จะสามารถเข้าเรียนได้ และการทำงานก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

หน่วยงานที่เคยฝึกวิชาชีพ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่เคยฝึกวิชาชีพ กับหน่วยงานศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายการศึกษาอาชีพ (รุ่ง แก้วแดง. 2537 : 52) กรมการศึกษานอกโรงเรียนส่งเสริม ประสานงานการจัดศึกษา อาชีพให้กับกลุ่มเป้าหมาย ผู้ใช้แรงงาน ที่มีความรู้ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 และไม่ได้ศึกษาต่อให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในสถานประกอบการ สามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ ดังนั้นกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ปรับปรุง การจัดการศึกษานอกโรงเรียน ให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาอาชีพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ

สถานที่ที่ใช้เรียนวิชาชีพ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการเรียนที่ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เนื่องจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ โต๊ะเก้าอี้ กระดานดำ ห้องเรียน และห้องสมุด สำหรับศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ผลการวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับ งานการวิจัยของอนิรุทธ คัมภีร์ (2536 :48) ที่ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษา นอกโรงเรียนของประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนใน ชุมชนแออัด ต้องการสถานที่เรียนในชุมชน

ครูผู้สอน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการครูผู้สอนที่มาจากศูนย์ การศึกษาออกโรงเรียน อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงในการจัดระบบการศึกษาออกโรงเรียน มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่าครูจากท้องถิ่น หรือผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ จึงทำให้มีความศรัทธา และอยากเรียนกับครูที่มาจากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ต้องการให้จัดหาครูมาสอนโดยให้ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจัดให้

ค่าใช้จ่ายในการเรียน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการจ่ายเองครึ่งหนึ่งและให้รัฐออกให้ครึ่งหนึ่งเช่นเดียวกับการศึกษาสายสามัญ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟพอมีเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายในครอบครัวที่ใช้ในการเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนบ้างเป็นบางส่วนและต้องการให้รัฐช่วยเหลือด้วยอีกทางหนึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของสมหมาย วันสอน (2527 : 95) ที่ศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายของประชาชนในชุมชนแออัดกรุงเทพมหานคร แล้วพบว่า แม้รายได้ของหัวหน้าครอบครัว จะไม่ตึงแต่ก็เพียงพอที่จะใช้จ่ายภายในครอบครัว และยังมีเงินเหลือพอเก็บออมด้วย

การมีวุฒิบัตรเมื่อเรียนจบ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการวุฒิบัตรเมื่อเรียนจบแล้ว เป็นข้อที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วย เพราะเมื่อเรียนสำเร็จแล้วก็ควรที่จะมีหลักฐานแสดงถึงความสำเร็จ ความสามารถของบุคคลนั้น ๆ ด้วย จะทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจและสามารถนำวุฒิบัตรไปแสดงสำหรับการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นที่ยอมรับในสังคมอีกด้วย ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 88) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัด มีความเห็นว่า เมื่อเรียนจบแล้วควรมีการให้วุฒิบัตร ร้อยละ 84.00

ความรู้ที่ได้รับ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ต้องการนำความรู้ที่ได้มาประกอบอาชีพเป็นอาชีพเสริม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายได้ที่ได้จากการทำงานค่อนข้างน้อย ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ขาดความมั่นคง จึงมีความต้องการที่จะนำความรู้ที่ได้รับมาประกอบอาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของวัยรุ่นในปัจจุบัน (นวลศิริ เปาโรหิตย์ และจันทมาศ ชื่นบุญ. 2515 : 183) ก็คือความเป็นอิสระในทางเศรษฐกิจการเงิน งานอาชีพของบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญมาก และสอดคล้องกับงานการวิจัยของบำรุง สุขพรรณ (2526:111) ที่ศึกษาปัญหาและสภาพของกลุ่มประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมือง และชนบท พบว่า ประชากรนอกโรงเรียนในเขตเมือง และชนบท ที่มีอายุ 7 - 24 ปี และไม่เข้าโรงเรียนทั้ง 4 ภาค พบว่า ร้อยละ 99.00 ต้องการมีรายได้เพิ่มและมีอาชีพมั่นคง

การทำงานเป็นอุปสรรคต่อการเรียนพบว่าการทำงานของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานต้องการใช้เวลาว่างจากการทำงาน

ประจำวัน และมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองด้านอาชีพ เมื่อมีความตั้งใจจริงในการพัฒนาตนเอง ดังนั้นการทำงานจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน หากมีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของโสภัญญา เกื้อกูล (2541 : 95) ที่ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้างในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า การทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ร้อยละ 66.04

ปัจจัยสนับสนุนเรื่องเงินทุน พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่มีเงินทุนปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานมีรายได้พอสมควรและมีการวางแผนเรื่องการใช้จ่ายเงิน จึงพอมีเงินเหลือเก็บบ้าง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัด มีเงินทุนปานกลาง สนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังจากการเรียนจบ

ปัจจัยสนับสนุนเรื่องเครื่องมือ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงานที่ทำเป็นงานที่ใช้แรงงาน เมื่อต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ชนิดใหม่ที่เหมาะสมกับอาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานการวิจัยของเสาวนีย์ เลวลย์ (2539 : 95) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัด ไม่มีเครื่องมือสนับสนุนในการประกอบอาชีพหลังจากการเรียนจบ

ปัจจัยสนับสนุนเรื่องสถานที่ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟส่วนใหญ่ไม่มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากงานที่ทำเป็นงานที่ใช้แรงงาน ถ้าต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่ จำเป็นต้องใช้สถานที่ที่มีทำเลเหมาะสมในการประกอบการ เพื่อใช้สำหรับประกอบอาชีพหลังจากการเรียนจบ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติม

ด้านการศึกษาสายสามัญ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในด้านการศึกษาสายสามัญ ดังนี้

1. ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวันอังคาร - ศุกร์มีคนมาใช้บริการสนามกอล์ฟค่อนข้างน้อยทำให้พนักงานมีเวลาว่าง จึงเห็นว่าวันดังกล่าวสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

2. ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องการเรียนรู้สายสามัญ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพนักงานต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนสายสามัญ โดยให้ศูนย์บริการการศึกษา นอกโรงเรียนอำเภอ ได้มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของใบปลิว การใช้รถกระจายเสียง

3. ต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน อาจเนื่องจากพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ มีรายได้น้อย ประกอบกับปัจจุบันค่าครองชีพสูง จึงต้องการให้ยกเว้นค่าเล่าเรียน งานวิจัย

ครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ เลวลีย์ (2539 : 76) ที่ศึกษาสภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พบว่า ผู้ที่อพยพมาอยู่ในชุมชนแออัดมีความต้องการเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนโดยให้รัฐจ่ายให้หมด ร้อยละ 57.50

ด้านการศึกษาสายอาชีพ พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในด้านการศึกษาสายอาชีพ ดังนี้

1. ต้องการให้จัดการสอนวิชาชีพเรื่องการจัดสวนหย่อม อาจเนื่องจากลักษณะสนามกอล์ฟมีการปลูกสวนหย่อมเป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงต้องการหาความรู้ในวิชาชีพการจัดสวนหย่อม เพื่อสามารถเพิ่มรายได้อีกทางหนึ่งจากงานที่ทำประจำ
2. ต้องการวิทยากรมาให้ความรู้ในเวลาเลิกงาน อาจเนื่องจากหลังเลิกงานมีเวลาว่างจะไม่กระทบต่อการทำงานประจำวัน การใช้เวลาในการเรียน เรียนไม่นานมีเวลาพักผ่อน และต้องการหาความรู้เพิ่มเติม หากมีวิทยากรมาให้ความรู้ในเวลาเลิกงานก็สามารถเรียนได้สะดวก
3. ต้องการให้จัดเรียนในวันอังคาร - ศุกร์ อาจเนื่องจากในวันอังคาร - ศุกร์มีคนมาใช้บริการค่อนข้างน้อย จึงเห็นว่าวันดังกล่าวสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการที่คาดว่าเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อในด้านสายอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการศึกษานอกโรงเรียนจึงควรจัดให้มีการสอนสายอาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์ในบริเวณที่พักแคตตี้
2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟต้องการศึกษาต่อสายสามัญ แบบทางไกลสายสามัญ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ควรจัดสอนวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเช้า เวลา 09.00 - 12.00 น. ในบริเวณที่พักแคตตี้ โดยจัดหาครูผู้สอนมาให้
4. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ ควรจัดหลักสูตรระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า โดยจัดให้ฝึกในสถานประกอบการ
5. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนควรจัดให้มีวิชาชีพการจัดสวนหย่อม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยในลักษณะนี้กับพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ
2. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการศึกษาต่อ ความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ และความต้องการด้านการศึกษายาฮีฟ ตามตัวแปรต่าง ๆ เช่น อายุ ระดับการศึกษา ฯลฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดกาญจนบุรี, สำนักงาน. "ท่องเที่ยวหลากหลายในเมืองขุนแผน," วารสารเมืองกาญจน์ฉบับพิเศษ. 2538.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. หลักการการศึกษานอกโรงเรียน ในชุดอบรมครูการศึกษา
นอกโรงเรียนสายสามัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.
- , มิติใหม่ในการจัดการศึกษานอกโรงเรียน ในสรุปสาระสำคัญในการปรับปรุง
ระบบบริหารและเครือข่ายงานการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เลียงเชียง, 2536.
- , หลักการและภารกิจของงานการศึกษานอกโรงเรียน ในชุดอบรมครูการศึกษา
สายสามัญ. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร, 2537 ก.
- , ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาดลอดชีวิตสำหรับสตรี .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา,
2537 ข.
- , คู่มือนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ .
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539 ก.
- , แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 8 (พ.ศ2540 – 2544). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์บริษัทประชาชน จำกัด, 2539 ข.
- , แนวคิดการศึกษาดลอดชีวิต และปรัชญาการศึกษานอกโรงเรียน ในโครงการ
อบรมผู้บริหารศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มิตรการพิมพ์, ม.ป.ป.ก.
- , หลักการการศึกษานอกโรงเรียน ในชุดฝึกอบรมครูประจำกลุ่มการศึกษา
นอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนแบบทางไกล ชุดที่ 1. สถาบันการศึกษาและ
พัฒนาต่อเนื่องสิรินธร, ม.ป.ป.ข.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523.
- กอบชัย ตั้งวิสัย. การศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของสตรี ในเขต
อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายมติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2534 - 2535 .** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.

-----, **รายงานการวิจัยแนวทางการใช้สื่อมวลชนเพื่อการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนานโยบายและวางแผนการจัดการศึกษา, 2539. ก.

-----, **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) .** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539. ข.

คณะกรรมการจัดทำเอกสารแนะแนวการศึกษา. **คู่มือการแนะแนวการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการและแผนงาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

จินตนา สังวรณ. **การศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการด้านการศึกษานอกโรงเรียน ของชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยง ในจังหวัดกาญจนบุรี.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เจริญผล สุวรรณโชติ. **"การพัฒนาสตรีเพื่อการพัฒนาทุนรายได้,"** วารสารการศึกษานอกโรงเรียน . 27 : 14 – 18 ; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2528.

จังหวัดกาญจนบุรี, สำนักงาน. **บรรยายสรุปจังหวัดกาญจนบุรี.** ฝ่ายข้อมูลและติดตาม ประเมินผลสำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี, 2540.

ชลทิพย์ เอี่ยมสำอางค์. **การประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อประชาชนในชนบท.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2530. อัดสำเนา.

ชูเพ็ญศรี วงศ์พุทรา. **ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อหลังจากการศึกษากาศบังคับ.** ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2514. อัดสำเนา.

ณรงค์ จริยวิทยานนท์ และปรียานุช จริยวิทยานนท์. **จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่.** อุดรราชธานี : โรงพิมพ์อีสานการพิมพ์, 2526.

ณราวัลย์ จิตติพันธ์. **ลักษณะและความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียน ของประชาชนชนมุขมชนแออัด จังหวัดกาญจนบุรี.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2531. อัดสำเนา.

ตุลิต, สำนักงานเขต. **โครงการฝึกอาชีพในชุมชนแออัดในปี 2536.** กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตตุลิต, 2536. เอกสารโรเนียว.

- นวลศิริ เปาโรหิตย์ และจันทมาศ ชื่นบุญ. จิตวิทยาพัฒนาการ. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.
- ทองปลิว ชมชื่น. **ปรัชญาการศึกษา**นอกระบบโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.
- ทองจุล ชันขาว. "แนวคิดและหลักการจัดการศึกษานอกโรงเรียน" ในรวมบทความการ
ศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 11. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอก
โรงเรียน, 2535.
- นิภา แก้วศรีงาม. จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- บวร พุทธวงนะ. การศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตของสตรีในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- บำเพ็ญ แสงดี. การให้การศึกษานอกโรงเรียนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดน
จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- บำรุง สุขพรรณ. การศึกษาปัญหาและสภาพความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยว
กับประชากรนอกโรงเรียนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท. กรุงเทพฯ :
ศึกษาการพิมพ์, 2526.
- บรรณาธิการ, กอง. "แนวโน้มสนามกอล์ฟ," ในทำเนียบธุรกิจอาคารชุด 90 กอล์ฟ –
คันทรี่คลับ ประชาชาติธุรกิจ. 3(4) : 124 – 125 ; กรกฎาคม 2533.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ทิพย์อักษร, 2528.
- ประสาร ทิพย์ธารา. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2520.
- ประสม สถาปิตานนท์. "ทำไมจึงต้องเป็นกอล์ฟ," ในทำเนียบธุรกิจอาคารชุด 90 กอล์ฟ –
คันทรี่คลับ ประชาชาติธุรกิจ. 3(4) : 130 – 139 ; กรกฎาคม 2533.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
กรุงเทพฯ, 2538.
- ภาควิชาจิตวิทยา. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.

- มณฑา ทศนประดับ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเรียนและไม่เข้าเรียนการศึกษา
นอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภททางไกลของผู้จบ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2533. อัดสำเนา.
- โมหัมมัด อับดุลกาเดร์ และสมจิตร สร้อยสุริยา. การจัดทำโครงการและการประเมินผล
การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520.
- โยธิน ใจชื่น. ปัญหาและความต้องการด้านการศึกษานอกโรงเรียนของประชาชน ในเขต
ทุ่งกุลาร้องไห้. วิทยานิพนธ์. จ.บ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
อัดสำเนา.
- แรงงานจังหวัดกาญจนบุรี, สำนักงาน. สรุปการบรรยาย ในสาระสำคัญสถานการณ์ด้าน
แรงงานและสวัสดิการจังหวัดกาญจนบุรี. สำนักงานแรงงานจังหวัดกาญจนบุรี,
2540.
- รุ่ง แก้วแดง. "นโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานปี 2538," วารสารการศึกษาผ่านดาวเทียม.
1(1) : 51 - 52 ; ธันวาคม 2537.
- วัน สังข์สะอาด. การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนวิสามัญศึกษาและอาชีว
ศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2505. อัดสำเนา.
- วัฒนา องค์เนกนันต์. การศึกษาความต้องการในการรับบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน
ของสตรีในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2530.
- วิมล จันทรประภาพ. ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของหญิงบริการเมือง
พัทยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532. อัดสำเนา.
- วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล. การศึกษานอกโรงเรียนเบื้องต้น ในเอกสารประกอบการสอน
วิชาการศึกษานอกโรงเรียนเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2524.
- สมหมาย วันสอน. "แหล่งเสื่อมโทรม," ใน ประชากรศึกษา. 1(10) : 95 - 110 ; เมษายน
2527.
- สิริกาญจน์ วีระพันธ์. การศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน
อุตสาหกรรม ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2536. อัดสำเนา.
- สุกัลยา เล็กเสียง และอัญชลี ทัพพะกาญจนากุล. "พนักงานถือถุงไม้ตีกอล์ฟ," วารสาร
แนะแนว. 24(129) : 81 ; มิถุนายน - กรกฎาคม 2533.

- สุนทร โคตรบรรเทา. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ ; มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524.
- สุนทร สุนันท์ชัย. การศึกษานอกระบบโรงเรียน...เส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ : อมรินทร์
การพิมพ์, 2529.
- สุจิตต์ เอี่ยมละออ. ความสนใจและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบ
ของแรงงานสตรี:กรณีศึกษาในเขตอุตสาหกรรมลาดกระบังกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2534. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. การวางแผนและการประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- , จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- สุริยา บุญเฉลิม. การศึกษาสาเหตุการไม่เรียนต่อของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด
สมุทรสาคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร , 2536. อัดสำเนา.
- แสงจันทร์ อินทนนท์. วิวัฒนาการการศึกษานอกระบบโรงเรียนสายอาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมการ
ศึกษานอกระบบ กระทรวงศึกษาธิการ, 2536. อัดสำเนา.
- โสภา ชูพิกุลชัย. วิเคราะห์สาเหตุเพื่อพัฒนามาตรฐานการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2525. อัดสำเนา.
- โลมอุษา เลี้ยงถนอม. เหตุจูงใจและความต้องการของผู้เรียนในโครงการรณรงค์เพื่อการรู้
หนังสือแห่งชาติในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ , 2528. อัดสำเนา.
- โสภัญญา เกื้อกุล. การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของเยาวชนบริเวณก่อสร้าง
ในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- เสาวนีย์ เลวลัย. สภาพการรู้หนังสือและความต้องการทางการศึกษาของผู้อพยพย้ายถิ่น
จากชนบทมาอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

- อมร จันทรืตา. ศึกษาทักษะของเยาวชนสตรีภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อการจัดบริการทาง
การศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
อัสลำเนา.
- อนิรุทธ คัมภีร์ทวี. การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาอกระบบโรงเรียนของ
ประชาชนในชุมชนแออัด เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัสลำเนา.
- อุดม เขยกิจวงศ์. ความรู้เกี่ยวกับงานการศึกษานอกโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
บรรณกิจ, 2527.
- อำนวย แสงศรี. สภาพและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านอาชีพของ
ประชาชนเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ จ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2532. อัสลำเนา.
- Coombs, Phillip H. **Attacking Rural Poverty : How Non – Formal Education Can
Help.** London : John Hopkings University Press, 1974.
- Maslow, Abraham Harold. **Motivation and Personality.** 2 nd ed. New York :
Harper and Row, 1970.
- Kaufman Roger. **Needs Assessment.** U.S.A. Education Technology
Publications, 1981.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ปฐม นิคมานนท์	ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ดร. สวัสดิ์ ตีชื่น	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมปฏิบัติการ
กรมการศึกษานอกโรงเรียน
3. นายนรินทร์ จงประเสริฐ	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดกาญจนบุรี
4. นายศักดิ์ชัย นาคเอี่ยม	หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดกาญจนบุรี

ภาคผนวก ข.

จดหมายขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

ที่ ทม 1007/2914

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทรรจา ขอบจิต นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์

ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์

กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร . 258-4119

ที่ ทม 1007/2915

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมปฏิบัติการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทรรจา ขอบชิต นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์ ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร . 258-4119

ที่ ทม 1007/2997

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทรรจา ขอบจิต นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์ ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยขอเชิญ นายศักดิ์ชัย นาคเอี่ยม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร . 258-4119

ที่ ทม 1007/3034

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขออนุญาตให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการสนามกอล์ฟแกรนด์ การ์เด็น แอนด์ กอล์ฟ คลับ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทรรจา ขอบจิต นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลย์ ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยเรียนมา เพื่อขออนุญาตให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2541 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร . 258-4119

ที่ ทม 1007/3036

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 สิงหาคม 2541

เรื่อง ขออนุญาตให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการสนามกอล์ฟเอเวอร์ กรีน ฮิลล์ แอนด์ กอล์ฟ คลับ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวจันทรรดา ขอบจิต นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี" โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ คือ

รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เลวลีย์

ประธาน

รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์

กรรมการ

บัณฑิตวิทยาลัยเรียนมา เพื่อขออนุญาตให้พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ตอบแบบสอบถาม ในระหว่าง เดือนสิงหาคม - กันยายน 2541 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร/โทร . 258-4119

ภาคผนวก ค.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง “ความต้องการทางการศึกษาออกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี”

คำชี้แจงในการใช้แบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจข้อมูลความต้องการทางการศึกษาออกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี
2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 5 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ
 - ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ
 - ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ และความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ
3. ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบทุกคน ตอนที่ 3 , ตอนที่ 4 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบใดตอนหนึ่งเท่านั้น ส่วน ตอนที่ 5 ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามเลือก ตอนที่ 3 ให้ตอบข้อที่ 1 ถ้าเลือก ตอนที่ 4 ให้ตอบข้อที่ 2
4. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง (...) ที่ตรงกับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - (...) ความต้องการด้านการศึกษายาสามัญ
 - (...) ความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ
 - (...) ไม่ต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง (...) ที่ตรงกับความเป็นจริงของของท่าน

1. อายุ

(...) ต่ำกว่า 18 ปี

(...) 18 - 25 ปี

(...) 26 ปีขึ้นไป

2. สถานภาพสมรส

(...) โสด

(...) แต่งงานแล้ว

(...) หม้าย / หย่าร้าง

3. ระดับการศึกษา

(...) ประถมศึกษาปีที่ 6

(...) มัธยมศึกษาตอนต้น

(...) สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ระบุ.....

4. รายได้ต่อเดือน

(...) น้อยกว่า 3,000 บาท

(...) ตั้งแต่ 3,000 - 5,000 บาท

(...) มากกว่า 5,000 บาท

5. ภูมิลำเนา

(...) จังหวัดกาญจนบุรี

(...) ที่อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจในการศึกษาต่อ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง (...) ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความจำเป็นสำหรับท่านหรือไม่

(...) จำเป็น เพราะ (...) ทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดเวลา

(...) ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

(...) นำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

(...) อื่น ๆ ระบุ.....

(...) ไม่จำเป็น เพราะ (...) สุขภาพไม่ดี

(...) อายุมาก

(...) มีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว

(...) ไม่เห็นประโยชน์

(...) ไม่มีทุนเพื่อใช้ในการศึกษา

2. ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อ ท่านต้องการเรียนต่อหรือไม่

(...) ต้องการ

(...) ไม่ต้องการ

3. ท่านเคยเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนหรือไม่

(...) เคย คือเรียนในระดับ.....

(...) ไม่เคยเรียน

(...) กำลังเรียนอยู่ในระดับ.....

4. ท่านรู้จักศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนหรือไม่

(...) รู้จัก

(...) ไม่รู้จัก

(...) ไม่สนใจ

5. ท่านต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยเหลือท่านในเรื่องใด

(...) ช่วยแนะแนวการศึกษาต่อ

(...) ช่วยแนะแนวอาชีพ

(...) ไม่ต้องการ

(...) อื่น ๆ ระบุ.....

6. ท่านคิดว่ากิจกรรมการศึกษาออกโรงเรียนให้ประโยชน์แก่ท่านในเรื่องใด

- (...) มีรายได้เพิ่มขึ้น
- (...) มีความรู้เพิ่มขึ้น
- (...) นำไปเปลี่ยนอาชีพ
- (...) ไม่มีประโยชน์
- (...) ไม่ทราบ ไม่เคยใช้บริการ

7. ท่านเคยใช้บริการการศึกษาออกโรงเรียนรูปแบบใด

- (...) ฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น
- (...) กลุ่มสนใจ
- (...) ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- (...) ห้องสมุดประชาชน
- (...) การศึกษาสายสามัญ
- (...) ไม่เคยใช้บริการ

8. ในครอบครัวของท่านมีการอ่านหนังสือประเภทใด

- (...) หนังสือพิมพ์
- (...) นวนิยาย
- (...) หนังสือวิชาการความรู้ / อาชีพ
- (...) นิตยสารบันเทิง
- (...) ไม่ใคร่ได้อ่าน

9. ท่านใช้เวลาว่างทำอะไรเป็นส่วนใหญ่

- (...) ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์
- (...) อ่านหนังสือพิมพ์ / หาความรู้เพิ่มเติม
- (...) พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

10. ท่านใช้เวลาในการทำงานบ้านวันละประมาณกี่ชั่วโมง

- (...) ไม่ต้องทำเลย
- (...) 1 - 2 ชั่วโมง
- (...) 3 - 4 ชั่วโมง
- (...) 5 - 6 ชั่วโมง
- (...) มากกว่า 6 ชั่วโมงขึ้นไป

11. ถ้าท่านต้องการศึกษาต่อ ท่านต้องการศึกษาต่อด้านใด

(...) ด้านการศึกษาสายสามัญ (ให้ท่านตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 5 ข้อ 1)

(...) ด้านการศึกษาสายอาชีพ (ให้ท่านตอบแบบสอบถามตอนที่ 4 และตอนที่ 5 ข้อ 2)

(...) ไม่ต้องการศึกษาต่อ (ไม่ต้องตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ตอนที่ 4 และตอนที่ 5)

ตอนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายสามัญ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง (...) ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านต้องการศึกษาต่อระดับใด
 - (...) มัธยมศึกษาตอนต้น
 - (...) มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
2. จุดมุ่งหมายที่ท่านต้องการศึกษาต่อ
 - (...) เพื่อป้องกันไม่ให้คนดูถูก
 - (...) เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
 - (...) เพื่อนำไปเปลี่ยนอาชีพ
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
3. หากมีการเปิดสอนการศึกษาสายสามัญให้กับพนักงาน ท่านต้องการให้เปิดสอนที่ใด
 - (...) โรงเรียนใกล้ชุมชน
 - (...) ศูนย์ชุมชน
 - (...) บริเวณที่พักแคตตี้
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
4. ท่านต้องการเรียนในวันใด
 - (...) วันจันทร์ - ศุกร์
 - (...) วันเสาร์
 - (...) วันอาทิตย์
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
5. ช่วงเวลาที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอน
 - (...) ช่วงเช้า 09.00 - 12.00 น.
 - (...) ช่วงบ่าย 13.00 - 16.00 น.
 - (...) ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น.
 - (...) ช่วงค่ำ 19.00 - 21.00 น.
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
6. ท่านต้องการเสียค่าใช้จ่ายอย่างไร
 - (...) จ่ายเองทั้งหมด
 - (...) จ่ายเองครึ่งหนึ่ง และรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง
 - (...) ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด

7. ถ้ามีการจัดการเรียนการสอน ท่านอยากจะเรียนแบบใด
 - (...) แบบชั้นเรียน (เข้าชั้นเรียนพร้อมกับคนอื่น ๆ)
 - (...) แบบทางไกล (พบกลุ่มทุกสัปดาห์ ใช้สื่อ มีคู่มือ)
 - (...) แบบตนเอง (เรียนเอง แล้วมาสอบ)
8. ท่านคิดว่า "ครู" ควรจัดหาอย่างไร
 - (...) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดให้
 - (...) ครูจากโรงเรียนประถมศึกษา
 - (...) ครูจากโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
9. ท่านชอบการเรียนการสอนด้วยวิธีใด
 - (...) บรรยาย
 - (...) สาธิต
 - (...) อภิปราย
 - (...) ศึกษาเอกสารสถานที่
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
10. ท่านคิดว่าวิธีการประเมินผลที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร
 - (...) ทดสอบความรู้โดยการสัมภาษณ์
 - (...) สอบข้อเขียน
 - (...) ผู้เรียนกับครูร่วมกันประเมิน
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
11. สื่อที่มีอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้ (ตอบได้มากกว่า 1)
 - (...) วิทยุทรานซิสเตอร์
 - (...) วิทยุ - เทป
 - (...) โทรทัศน์
 - (...) เครื่องเล่นวีดีโอ
 - (...) ไม่มี
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
12. ท่านต้องการเรียนจากสื่อชนิดใด
 - (...) วิทยุ
 - (...) หนังสือ
 - (...) โทรทัศน์
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....

13. ท่านคิดว่าการเรียนในด้านการศึกษาสายสามัญมีประโยชน์ต่องานที่ทำหรือไม่
- (...) มี
 - (...) ไม่มี
14. เมื่อเรียนจบแล้วท่านต้องการวุฒิปัตรีหรือไม่
- (...) ต้องการ
 - (...) ไม่ต้องการ
15. ถ้าศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนการสอน ท่านคิดว่าในครอบครัว หรือผู้ปกครอง จะให้การสนับสนุนมากน้อยเพียงใด
- (...) มาก
 - (...) ปานกลาง
 - (...) น้อย

ตอนที่ 4

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษาสายอาชีพ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง(...)ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ท่านต้องการศึกษาต่อทางด้านการศึกษาสายอาชีพประเภทใด

- (...) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
- (...) วิชาชีพระยะสั้น
- (...) กลุ่มสนใจ
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

2. หากท่านศึกษาต่อทางด้านสายอาชีพต้องการเรียนสาขาวิชาใด

- (...) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- (...) สาขาวิชาการจัดการ
- (...) สาขาวิชาโรงแรมและการท่องเที่ยว
- (...) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

3. ถ้าท่านต้องการฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น ในวิชาชีพใด

- (...) ตัดเย็บเสื้อผ้า
- (...) อาหารและขนม
- (...) ตัดผมเสริมสวย
- (...) พิมพ์ดีด
- (...) บัญชี
- (...) คอมพิวเตอร์
- (...) ภาษาอังกฤษ
- (...) ถักโครเชต์ , นิตติ้ง
- (...) ประดิษฐ์ดอกไม้
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

4. ในการเรียนวิชาชีพ ท่านเรียนเพื่อประโยชน์ในด้านใด

- (...) นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- (...) เพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง
- (...) เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

5. หลักสูตรที่ท่านต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ
 - (...) หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 100 ชั่วโมง
 - (...) หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 150 ชั่วโมง
 - (...) หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่เกิน 200 ชั่วโมง
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
6. ท่านต้องการเรียนวิชาชีพด้วยวิธีใด
 - (...) เชิญวิทยากรมาบรรยาย
 - (...) จัดฝึกอบรมระยะสั้น
 - (...) เรียนด้วยการฝึกงานในสถานประกอบการ
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
7. ท่านต้องการเรียนในวันใด
 - (...) ทุกวัน
 - (...) วันเสาร์
 - (...) วันอาทิตย์
 - (...) วันจันทร์ - ศุกร์
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
8. ช่วงเวลาใดที่ต้องการให้จัดอบรมวิชาชีพ
 - (...) ช่วงเช้า 09.00 - 12.00 น.
 - (...) ช่วงบ่าย 13.00 - 16.00 น.
 - (...) ช่วงเย็น 16.00 - 19.00 น.
 - (...) ช่วงค่ำ 19.00 - 21.00 น.
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....
9. ท่านเคยฝึกอาชีพกับหน่วยงานใดมาบ้าง
 - (...) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 - (...) วิทยาลัยสารพัดช่าง
 - (...) วิทยาลัยการอาชีพ
 - (...) โรงงานหรือสถานประกอบการอื่น ๆ
 - (...) อื่น ๆ ระบุ.....

10. สถานที่เรียน ท่านคิดว่าควรเป็นที่ใด

- (...) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
- (...) สถานประกอบการ
- (...) ศูนย์ชุมชน
- (...) วิทยาลัยสารพัดช่าง
- (...) วิทยาลัยการอาชีพ
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

11. ครูผู้สอนวิชาชีพ ท่านคิดว่าควรมาจากที่ใด

- (...) ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
- (...) ครูจากท้องถิ่น
- (...) ผู้ที่มีความชำนาญจากสถานประกอบการ
- (...) อื่น ๆ ระบุ.....

12. ท่านต้องการเสียค่าใช้จ่ายอย่างไร

- (...) จ่ายเองทั้งหมด
- (...) จ่ายเองครึ่งหนึ่ง และรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง
- (...) ให้รัฐจ่ายให้ทั้งหมด

13. เมื่อเรียนจบแล้วท่านต้องการวุฒิปัตรีหรือไม่

- (...) ต้องการ
- (...) ไม่ต้องการ

14. ท่านคิดว่าจะนำความรู้ไปประกอบอาชีพอย่างไร

- (...) เป็นอาชีพหลัก
- (...) เป็นอาชีพเสริม

15. ท่านคิดว่าการทำงานของท่านจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาชีพหรือไม่

- (...) เป็น
- (...) ไม่เป็น

16. เมื่อเรียนในสาขาอาชีพที่ต้องการสำเร็จแล้ว ท่านมีปัจจัยสนับสนุนให้ประกอบอาชีพ
มากน้อยเพียงใด

ทุน	(...) มาก	(...) ปานกลาง	(...) น้อย
เครื่องมือ	(...) มี	(...) ไม่มี	
สถานที่	(...) มี	(...) ไม่มี	

ตอนที่ 5

ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายามัญ และความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ

1. ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายามัญ
 - 1.1.....
 - 1.2.....
 - 1.3.....
 - 1.4.....
2. ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการด้านการศึกษายาอาชีพ
 - 1.1.....
 - 1.2.....
 - 1.3.....
 - 1.4.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวจันทรรจา ขอบจิต
 วัน เดือน ปี 19 กรกฎาคม 2504
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
 ที่อยู่ปัจจุบัน 140/7 ตำบลปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง
 พ.ศ. 2521 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง
 พ.ศ. 2523 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนระยองวิทยาคม จังหวัดระยอง
 พ.ศ. 2525 ป.กศ. สูง (บรรณารักษศาสตร์) วิทยาลัยครูจันทบุรี จังหวัดระยอง
 พ.ศ. 2529 กศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
 พ.ศ. 2541 กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2529 - 2536 เจ้าหน้าที่ห้องสมุดประชาชนอำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
 พ.ศ. 2536 - ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดกาญจนบุรี

**ความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ
จังหวัดกาญจนบุรี**

**บทคัดย่อ
ของ
จําพรรจา ขอบชิต**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มีนาคม 2542**

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการทางการศึกษานอกโรงเรียนของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จังหวัดกาญจนบุรี ใน 3 ด้าน คือด้านความสนใจในการศึกษาต่อ ด้านการศึกษาสายสามัญ และด้านการศึกษายาอาชีพ ตลอดจนรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ จำนวน 425 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างเจาะจง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ลักษณะของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟมีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีจำนวนมากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี

2. ความสนใจในการศึกษาต่อ พบว่า พนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ ต้องการเรียนต่อการศึกษาสายสามัญ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 29.70 ต้องการเรียนต่อการศึกษาสายอาชีพ จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 และไม่ต้องการเรียนต่อ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 โดยให้เหตุผลความสนใจในการศึกษาต่อ ดังนี้

- 2.1 การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีความจำเป็นเพราะทำให้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น
- 2.2 ต้องการศึกษาต่อถ้ามีโอกาส
- 2.3 ต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนช่วยแนะแนวอาชีพ
- 2.4 เห็นว่ากิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนให้ความรู้เพิ่มขึ้น
3. ความต้องการการศึกษาสายสามัญของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ พบว่า
 - 3.1 ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าระดับอื่น
 - 3.2 ต้องการให้เปิดสอนในบริเวณที่พักของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ
 - 3.3 ต้องการเรียนในวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเช้าเวลา 09.00 น. - 12.00 น.
 - 3.4 ต้องการจ่ายเงินค่าเล่าเรียนเองครึ่งหนึ่งและรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง
 - 3.5 ต้องการเรียนเป็นกลุ่มทางไกล
 - 3.6 ต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จัดหาครูมาสอน
 - 3.7 ต้องการเรียนด้วยวิธีศึกษานอกสถานที่
 - 3.8 ต้องการให้ประเมินผล โดยการสอบข้อเขียน
 - 3.9 สื่อที่มีอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้ คือ โทรทัศน์
 - 3.10 ต้องการเรียนจากสื่อที่เป็นหนังสือ
 - 3.11 คิดว่าการเรียนมีประโยชน์ต่อการทำงาน
 - 3.12 ต้องการรู้ประวัติเมื่อเรียนจบแล้ว
 - 3.13 ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการเรียนปานกลาง

4. ความต้องการการศึกษาสายอาชีพของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ พบว่า
 - 4.1 ต้องการเรียนต่อด้านสายอาชีพประเภทวิชาชีพพระยะสัน
 - 4.2 ต้องการเรียนวิชาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์
 - 4.3 ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสัน วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า
 - 4.4 นำประโยชน์ในการเรียนวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 - 4.5 ต้องการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันไม่เกิน 200 ชั่วโมง
 - 4.6 ต้องการฝึกงานในสถานประกอบการ
 - 4.7 ต้องการเรียนในวันจันทร์ - ศุกร์ ช่วงเช้าเวลา 09.00 น. - 12.00 น.
 - 4.8 เคยฝึกวิชาชีพกับหน่วยงานศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 - 4.9 ต้องการให้เปิดสอนที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
 - 4.10 ต้องการให้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจัดหาครูมาสอน
 - 4.11 ต้องการจ่ายเงินค่าเล่าเรียนเองครึ่งหนึ่งและรัฐออกให้ครึ่งหนึ่ง
 - 4.12 ต้องการวุฒิปัตริเมื่อเรียนจบแล้ว
 - 4.13 ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพเสริม
 - 4.14 เห็นว่าการทำงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน
 - 4.15 มีเงินทุนในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบแล้วพอปานกลาง
 - 4.16 ไม่มีเครื่องมือในการประกอบอาชีพ
 - 4.17 ไม่มีสถานที่ที่จะประกอบอาชีพ
5. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของพนักงานแบกถุงไม้กอล์ฟ คือ ต้องการให้จัดเรียนในวัน
อังคาร - ศุกร์ และต้องการให้มีการจัดสอนวิชาชีพเรื่องการจัดสวนหย่อม

**NEEDS FOR NONFORMAL EDUCATION OF THE CADDIES
IN CHANGWAT KANCHANABURI**

**AN ABSTRACT
BY
JUMNANJA KHOBCHIT**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University
March 1999**

The purposes of this research were to study on needs for Nonformal Education of the caddies in Changwat Kanchanaburi in 3 categories : The interest to continue The study , needs for general education , and needs for occupational and also to collect suggestions. The purposive sample were 425 caddies. The instrument use to collect the data was the questionnaire Frequency distribution and percentage were designed to analyze the data.

The results of this research were as follows :

1. The samples were most of them over 26 years of age , mostly were married, finished Prathom Suksa six , had their incomes under 3,000 baht per month , and their domiciles were in Changwat Kanchanaburi.

2. The caddies were interested in furthering the study in General Education were 126 (29.70 %) , needs of occupation were 250 (58.80 %) , and 49 caddies (11.50 %) did not interested to continue their study. The reason interest to continue the study were :

2.1 To continue the study was necessary because of being increase the knowledge.

2.2 To further the studying depend on chance.

2.3 Needs the guidance about occupying by the officials from the Nonformal Education Center.

2.4 Activities of Nonformal Education increase the knowledge.

3. The needs of the caddies in General Education were :

3.1 Level of continuing was upper secondary school.

3.2 The general the education should be provided in the caddies's camp.

3.3 Dates to be conducted education were Monday-Friday at 09.00-2.00 pm.

3.4 Caddies and government were sharing in paying fees.

3.5 Groups distance learning were preferred.

3.6 The Nonformal Education Center provided teachers.

3.7 Learning by field trip.

3.8 The evaluation was writing test.

3.9 Media at home to help in study was television.

3.10 Needs to study by text book.

3.11 Studying is useful for works.

3.12 Certificates were needed after finishing the study.

3.13 Parents supported to study were at moderate level.

4. The caddies needs of occupational education were :

- 4.1 Interested in occupational short-course.
- 4.2 Needs to study in computer area.
- 4.3 Needs to train in making dresses.
- 4.4 To study in occupational education make good use in daily life.
- 4.5 Short-courses in 200 hours were preferred.
- 4.6 Needs training in working places.
- 4.7 Dates to be conducted education were Monday-Friday at 09.00-12.00 pm.
- 4.8 Mostly caddies used to be trained from the Nonformal Education Center.
- 4.9 The occupational education to be conducted in the Nonformal Education

Center.

- 4.10 The nonformal education center provided teachers.
- 4.11 Caddies and government were sharing in paying fees.
- 4.12 Certificates were needed after finishing the study.
- 4.13 To apply the gained knowledge to the subordinated occupation.
- 4.14 No problems to study in working.
- 4.15 Investment money after finishing the study was average.
- 4.16 No equipments for working.
- 4.17 No places for working.

5. The caddies's suggestions were :

- 6.1 Date to be conducted education were Tuesday - Friday.
- 6.2 To be trained in garden arrangement.